

75 ROKOV ORGANIZOVANEJ FILATELIE V REGIÓNE

POPRAĎ

Vydal klub filatelistov 57-14 v Poprade.

Kolektív autorov : Ing. Ladislav Stanko
Ing. Jozef Rančák
Ing. Ján Nyéki

Prvé vydanie, 2000

Len pre vnútornú potrebu členov klubu filatelistov 57-14 v Poprade.
Publikácia neprešla jazykovou úpravou.

Všetky práva vyhradené.

OBSAH

ÚVOD	4
I. STRUČNÝ POHĽAD DO DEJÍN REGIÓNU POPRAD	5
II. DEJINY POŠTOVNÍCTVA NA SPIŠI	8
III. ROZVOJ FILATELIE V REGIÓNE POPRAD ZA ROKY 1925 – 2000.....	21
IV. KRÚŽOK MLADÝCH FILATELISTOV	33
ZÁVER	35
POUŽITÁ LITERATÚRA	36

ÚVOD

Skôr než si pripomenieme vývoj organizovanej filatelie v regióne Poprad, nazrieme trochu do minulosti a priblížime si jeho dejiny, ktoré podmieňovali tiež rozvoj rôznych záujmových oblastí, medzi ktorými našla svoje miesto aj filatelia. Spomenieme taktiež vývoj poštovníctva v tomto regióne, ktorý priamo ovplyvnil vznik organizovanej filatelie.

I. STRUČNÝ POHĽAD DO DEJÍN REGIÓNU POPRAD

Skôr, než si pripomenieme vývoj organizovanej filatelie v regióne Poprad, nazrime trochu do minulosti a priblížme si jeho dejiny, ktoré podmieňovali tiež rozvoj rôznych záujmových oblastí, medzi ktorými našla svoje miesto aj filatelia.

Územie Popradu bolo jedným z prvých osídlení pravekého človeka a počiatky mesta siahajú hlboko do histórie, keď pred 120.000 rokmi pri prameňoch termálnych vôd pri osade Ganovce otváral dejiny osídlenia Popradskej kotliny "homo neandertális". Vzácnym svedectvom je nález kamenného vyliatku jeho lebky. Podtatranské múzeum v Poprade, jedno z najstarších múzeí na Slovensku, ponúka odborne spracovanú expozíciu tohoto unikátneho nálezu.

Prvá zmienka o názve Poprad sa nachádza v listine kráľa Ondreja II. z roku 1209 a hovorí, že názov je odvodený od rovnomennej rieky vyvierajúcej vo Vysokých Tatrách, ktorá mestom preteká. Prvá písomná zmienka o existujúcej osade menom Poprad sa nachádza v darovacej listine uhorského kráľa Bélu IV., ktorú vydal 16. marca 1256. K pôvodným obyvateľom pribudli v tom čase nemeckí kolonisti, ktorí postupom času prevýšili počtom aj domáce obyvateľstvo, čo sa prejavilo tiež v zmene názvu osady na Deutschendorf, a tento názov trval až do roku 1660. V roku 1412 uhorský kráľ Žigmund o ktorom je známe, že stále trpel nedostatkom peňazí, dal do zálohy poľskému kráľovi za 37.000 grošov 16 spišských miest, medzi nimi aj Poprad Veľkú, Spišskú Sobotu, Stráže a Matejovce. Boli vrátené až v roku 1772. Výhodná poloha mesta predurčovala jeho hospodársky a spoločenský rozvoj. Prelom v manufaktúrnej a továrenskej výrobe zaznamenalo mesto koncom 17. storočia, kedy došlo ku založeniu papierne (1692). Začiatkom 19. storočia bol založený pivovar (1812) a v druhej polovici 19. storočia boli založené tehelňa (1856), bitúnok (1878), drevospracujúca fabrika – píla Greisinger (1893) a začala pracovať droždiareň (1899). V roku 1898 boli vybudované kúpele Kvetnica a začiatkom 20. storočia začala pracovať elektráreň (1902) ale hlavne strojársky závod v roku 1904 (neskôr premenovaný na "Roháčik", potom "Vagónku") a v roku 1908 vznikla tiež konzerváreň. Najvýraznejší obrat

v živote mesta znamenalo predovšetkým postavenie Košicko-Bohumínskej železnice v roku 1871 a návazne potom začatie prevádzky prvej parnej zubačky na trati Štrba -Štrbské Pleso 29. júla 1896 a súkromnej Tatranskej elektrickej vicinálnej dráhy Poprad - Starý Smokovec v roku 1909, kedy sa zároveň začala prevádzka pozemnej lanovky Starý Smokovec – Hrebienok.

Dejiny dnešného Popradu sú dejinami piatich v minulosti úplne samostatných mestečiek a obcí horného Spiša, z ktorých Poprad vznikol. Pripomeňme si ich význam v minulosti. Spišská Sobota – je najstaršia, spomína sa už v roku 1256 ako Fórum sabbathe (sobotný trh), bola sídlom Spišskej župy, strediskom kultúrneho aj administratívneho života piatich hornospišských mestečiek, dnes pre svoj neporušený stredoveký urbanistický charakter je vyhlásená za mestskú pamiatkovú rezerváciu, ktorá je unikátnou zbierkou gotickej a renesančnej architektúry – gotický kostol sv. Juraja na Sobotskom námestí, ktorého hlavný oltár je dielom svetoznámeho majstra Pavla z Levoče, patrí spolu s Levočským oltárom medzi európske umelecké skvosty. Veľká – bola jedným z najväčších hornospišských mestečiek, najväčší rozvoj dosiahla v 19. storočí kedy sa mestečko preslávilo najmä výrobou modrotlačiarstva a jeho výroba plátna mala chýr na celom Spiši. Pýchou Veľkej je strieborná gotická monštrancia z 15. storočia v kostole sv. Jána Evanjelistu ako aj bronzová gotická krstiteľnica. Stráže – boli najmladším ako aj najmenším z piatich hornospišských mestečiek a ich názov dokazuje, že boli strážnou osadou, čo im umožňovala výhodná poloha na návrší. Ďalšia osada Kvetnica – leží 3 km od Popradu, je to liečebno-rekreačná oblasť. Pod Kvetnicou je kopec zvaný Strieborný a pod ním opustená baňa na striebro z roku 1308. Na príľahlom kopci Zamčisko stál ešte v 15. storočí popradský hrad. Matejovce – vzácnymi historickými pamiatkami Matejoviec je kostol sv. Štefana s gotickým oltárom a bronzovou krstiteľnicou a renesančná zvonica zo 17. storočia. V roku 1903 tu vznikla smaltovňa, ktorú založil podnikateľ Scholz a ktorá položila základy výroby dnešnej modernej bielej techniky.

Tieto hornospišské mestečká – Poprad, Spišská Sobota, Veľká, Matejovce a Stráže sa v druhej polovici 20. storočia zjednotili a vytvorili mesto Poprad, dnes 60 – tisícové okresné mesto a centrum cestovného ruchu v podtatranskej oblasti a pre svoju výhodnú polohu v bezprostrednej blízkosti Vysokých Tatier získalo prívlastok vstupnej brány do Vysokých

Tatier. Mesto bolo kandidátom na usporiadanie zimných olympijských hier v roku 2002, v kandidatúre pokračovalo aj pre usporiadanie ZOH 2006, zatiaľ neúspešne. To ho však neodrádza uchádzať sa o usporiadanie ZOH aj v budúcnosti, už aj z pohľadu získaných skúseností a doteraz preukázaných organizačných schopností či už pri usporiadaní Majstrovstiev sveta v lyžovaní v roku 1970 alebo mnohých iných medzinárodných, ale aj svetových športových podujatí, posledne EYOD v 1999.

Československu na Lomnickom štíte (2634 m n.m.).

Súčasnosť Popradu, mesta na úpätí Vysokých Tatier, a jeho piatich prímestských častí, je rušný kultúrny a spoločenský život vo všetkých oblastiach. Sú tu redakcie a vydavateľstvá regionálnych periodík a časopisov, mesto má vlastný miestny televízny okruh výstavnú galériu, nachádza sa tu pobočka univerzity Mateja Bela so zameraním na cestovný ruch, svoju pobočku tu zriadila v roku 1991 Svetová federácia miest a obcí so sídlom v Paríži a niektoré ďalšie. Návštevník sa môže oboznámiť s bohatou históriou mesta a regiónu v Podtatranskom múzeu a iste rád sa rozhodne pre prechádzku po historickom jadre, či návštevu klenotou architektonických a umeleckých pamiatok na Spiši, či už v mestskej pamiatkovej rezervácii Spišskej Sobote, kde si iste prezriete hlavný oltár v kostole sv. Juraja od rezbára majstra Pavla z Levoče, ktorý je najcennejší z piatich vzácnych neskorogotických krídlových oltárov a celý rad ďalších zaujímavostí. A od všadiaľ si odnesie nezabudnuteľný pohľad na krásnu scenériu tatranských končiarov a rád sa sem bude vracieť.

II. DEJINY POŠTOVNÍCTVA NA SPIŠI

Dejiny poštovníctva na Spiši úzko a neoddeliteľne súvisia s vývojom poštovníctva v Uhorsku. Od začiatku organizovanej poštovej prepravy na Spiši existovali tri hlavné stanice na trase spájajúcej Bratislavu s Košicami. Boli to Švábovce-Hôrka, Levoča a Korytná. Je pochopiteľné, že vedúce postavenie mala Levoča.

Začiatok 18. storočia v Uhorsku je poznamenaný povstaním Františka Rákocziho, ktorý si bol vedomý veľkého významu pošty z vojenského hľadiska a začal po celej zemi organizovať svoju vlastnú poštu. Hlavným poštmajstrom vymenoval Jána Szepesiho, ktorý mal sídlo v Banskej Bystrici, po ňom prevzal túto funkciu Martin Kossovics, ktorý 30. augusta 1709 vydal podrobné organizačné predpisy pre poštovú prevádzku. Základný predpis pre pošty vydal Rákoczi v r. 1705 v Leviciach. Podľa tohoto predpisu pošty boli platené zo štátnych financií. Obce v blízkosti poštových staníc, museli umožniť na svojich lúkach pasenie poštových koní. I keď rákocziovská pošta slúžila hlavne vojenským a administratívnym účelom, prepravovala aj ďalšie poštové zásielky súkromné ako aj prepravu vojenských osôb. Dopisy sa prepravovali v zapečatených vakoch, do ktorých sa vkládal sprievodný list-paleta s názvami miest-poštových staníc-ktorými mali zásielky prechádzať. Pravidelné poštovné spoje boli v prevádzke dvakrát týždenne a za jednu hodinu museli uraziť jednu poštovú míľu/7,58 km/. Pošta mala 4 linky. Nás zaujíma severná linka, ktorá vychádzala z Banskej Bystrice a cez Ružomberok, Levoču, Seňu a Rimavskú Sobotu sa vrátila späť do Banskej Bystrice.

Porážka Rákocziho bola signálom pre celkovú reorganizáciu pošty podľa záujmov Habsburgovcov. Už 3. marca 1711 vydal Kaol VI. nariadenie o obnove poštových spojov v Uhorsku, a jeho vdova kráľovna Eleonóra svojím intimátom zo dňa 2. januára 1712 menovala Jozefa Paara generálnym poštmajstrom.

Veľký význam pre dejiny pôšt mal cisársky patent Karla VI., ktorý stanovil pevné taxy za doručovanie poštových zásielok v celej Monarchii. Začala sa používať tzv. „polportová sústava“, ktorá znamenala, že sa polovica poštovného platila pri podaní zásielky a polovica sa vyberala pri doručení

adresátovi. Od platenia poštovného boli oslobodené zásielky panovníckého dvora, najvyššieho poštmajstra a niektorých štátnych úradov.

Bezpečnosti poštovej prepravy musela byť venovaná stále väčšia pozornosť, množili sa prepady poštových prepráv. Jozef II. vydal v r. 1782 listinu, v ktorej vymenováva povinnosti úradov pri stíhaní lupičov. V archíve Spišskej župy sa zachovala sťažnosť Jána Flaška z Lučivnej, poštmajstra, na bratov Jakuba a Jozefa Dulovičovcov zo Sp. Štiavníka, ktorí prepadli pravidelnú poštu do hôrky a vážne zranili poštového zamestnanca. Nie všetko bolo v úplnom poriadku podľa predpisov. Medzi poštmajstrami sa našli osoby, ktoré výrazným spôsobom porušovali nariadenia a predpisy. Taký bol aj poštmajster v Hôrke Alexius Budaházy, na ktorého podali sťažnosť magistráty zo Spišskej Soboty, Popradu, Veľkej, Stráží a Matejoviec, pre „neobvyklé“ zaobchádzanie s poštovými zásielkami a vynútenie rôznych úplatkov za doručenie pošty. V sťažnosti sa uvádza, že Budaházy odmieta doručovať poštu pre uvedené magistrátymestá-, a tieto musia do Hôrky posielat' pre poštu vlastných poslov aj s úplatkom.

S rozvojom hospodárskeho a politického života v 18. storočí súvisí i rozširovanie poštovej siete tak, aby postupne pokrývala celé územie monarchie. Už začiatok 18. storočia znamená zrčitú snahu spojiť Spiš a jeho centrum Levoču s Gemerskou župou, kde bola centrom Rožňava. Cesta mala podľa projektu viesť najkratším smerom cez Sp. Novú Ves, Hnilec do Rožňavy. Cesta ale bola veľmi v zlom stave, vozy nemohli manévrovať, množili sa prepady, preto poštmajstri odmietli po nej jazdiť. Užívala sa preto oveľa kompikovanejšia ale bezpečnejšia cesta cez Smolník.

Druhá polovica 18. storočia je obdobím, kedy dochádza k búrlivému rozvoju poštovej prepravy a vzniku nových poštových ciest. Začiatkom sedemdesiatych rokov bol vypracovaný projekt novej cesty spájajúcej Spiš s Gemerom. Cesta vychádzala z Popradu, viedla cez Hranovicu a Dobšinu do Rožňavy. Súčasne bola daná do prevádzky aj nová trasa z Košíc cez Smolník do Rožňavy. Podobne sa usilovalo o rozšírenie poštového spojenia s ďalšími východoslovenskými mestami. Stará poštová cesta cez Levoču do Prešova sa začala deliť. Prvá odbočka bola v Širokom, kde odbočovala do Sabinova. Ďalšia odbočka bola z Prešova na Terňu a ďalej do Bardejova, Vyšného Komárnika a ďalej cez Duklu do Haliča.

Podobne i na ďalších miestach Spiša dochádzalo k pokusom o premiestnenie poštových ciest. Bola to najmä snaha zmeniť cestu z Lučivnej cez Kežmarok do Levoče, a to tak, aby neprechádzala cez Hôrku. V súvislosti s tým sa uvažovalo o zriadení novej cesty z Kežmarku cez Hniezdne a Mníšek nad Popradom do Poľska. Podľa výnosu poštovej prefektúry z roku 1794 centrálna pošta by mala byť v Ľubici, kde sa mali poštové cesty deliť na ďalšie smery. Jedna cesta mala viesť cez Tvarožnú a Hradisko do Levoče. Ďalšia odbočka mala byť do Vrbova, Machaloviec, Veľkej a do Lučivnej. Tretí směr bol z Ľubice do Kežmarku, Strážok, Spišskej Belej, Bušoviec, Podolinca, Ružbach, Hniezdného, Mníšku nad Popradom a ďalej do Nového Saczu v Poľsku. Bola vybudovaná aj nová cesta z Levoče cez Sp. Novú Ves do Rožňavy, nebezpečné úseky boli odstránené, pominulo nebezpečie prepádov a pravidelná prevádzka na tejto trase bola započatá v roku 1796.

Levoča ako správne centrum Spiša sa snažila zvýhodniť poštové spojenie s ďalšími centrami, mestami. V r. 1839 boli vytýčené nové poštové trasy z Levoče do Haliča, ktoré svojím rozsahom pokryli prakticky celé územie Spiša. Prvá cesta vychádzala cez Tvarožnú, Ľubicu do

Pečať poštového úradu v Lučivnej

Kežmarku /najkratšie spojenie/. Druhá sa pridriavala starej poštovej cesty a viedla z Levoče cez Dravce, Spišský Štvrtok, Machalovce, Abrahamovce, Vlkovú, Vrbov a Ľubicu do Kežmarku. Z Kežmarku vychádzali ďalšie dve cesty a to cez Huncovce, Veľkú Lomnicu, Matejovce nad Popradom, Poprad, Veľkú do Lučivnej. Smerom do Haliča viedla cesta z Kežmarku cez Strážky, Slovenskú Ves, Reľov, Hanušovce, Matiašovce do Sp. Starej Vsi. Vytvorením tohoto

systemu na severe Spiša bola vlastne ukončená výstavba poštového spojenia z Levoče do ostatných častí Spiša. Najhustejšie spojenie

173. POPRAD 1809- P: 1170-1091 1825-	279. KESMÁRK 1800- 	P: 4487-3924 1818-1831	334. LUCŠIVNA 1749- P: 458-43 C
a 	a 	1837-1844	a
b 	b 	1838-1844	b
c 	c	1844-1850	c
	d	1850	1847-187 Lučivna ČS
	e		

Najstaršie poštové pečiatky v Poprade, Kežmarku a Lučivnej. (1800 – 1850)

Písmená a, b, c, d, e udávajú roky kedy sa pečiatka používala.

Vedľa názvu je uvedený dátum vzniku poštového úradu.

ZAČIATKY POŠTOVNÍCTVA V REGIÓNE POPRAD

Históriu najstaršej pošty v regióne Poprad – Hôrka zmapoval známy popradský filatelistický historik p. Rudolf Kurian z Hôrky. Jeho stručný článok uverejnený vo vlastivednej prílohe Podtatranských novín „Ozveny histórie“ (č.4/81) v plnom znení reprodukujem :

„Z histórie najstaršej pošty v popradskom okrese

IDE, IDE POŠTOVÝ POSTILIÓN ...

Pred viac ako 450 rokmi, dňa 8. novembra 1530 prišla prvá pošta z Viedne do Bratislavy. V malej podtatranskej obci Kišovce (od roku 1900 osada obce Hôrka) máme ju doloženú o 26 rokov neskoršie. Jozef Hradský vo svojom diele “A szepesi tíz landzsások széke“, Levoča 1895 a stranách 128-133 uvádza, že už v roku 1556 bola dopravovaná pošta z Hýb na Liptove do Lučivnej, Kišoviec, Levoče a ďalej do Šariša. Kedy presne pred rokom 1856 bola zriadená pošta v terajšej Hôrke sa už asi nezistí. Obec Hôrka pri Poprade leží smerom na východ od Popradu, vzdialená 8 km. Pozostáva z piatich osád pod terajším pomenovaním: Hôrka, Ondrej, Kišovce, Mikušovce, Prímovce. Pred rokom 1900 každá táto osada bola samostatnou obcou, po tomto roku boli tieto osady zlúčené v jednu obec pod menom Landzsásotfalu, po slovensky Landžášovské päť dediny, alebo obce ktorý názov pre ne zostal až do utvorenia Československa. 28. októbra 1918. Potom sa tento maďarský názov jednoducho poslovenčil a obec mala do roku 1920 názov Landžášovce. V rokoch 1929 – 1948 Hôrka od roku 1949 až doteraz Hôrka pri Poprade. Nie vždy bol názov pošty rovnaký s názvom obce.

Pošta bola vtedy zriadená pravdepodobne už pred rokom 1556 a bola vtedy v samostatnej obci Kišovce, maďarsky Kissócz, nemecky Kischendorf. Napriek intenzívnemu skúmaniu nepodarilo sa mi zistiť dom, v ktorom bola umiestnená. Roku 1749 bola pošta preložená do blízkych Švábovíc, maďarsky Svábócz, Sabfalva, nemecky Schwabendorf. Tu bola s najväčšou pravdepodobnosťou umiestnená v dome poslednej bola

postavená veľká maštaľ, zvaná “Alaš“ pre ustajnenie koní, ktoré sa preprahovali po etapách pri preprave pošty a poskytovala primeraný úkryt pre cestujúcich i kočiare – dostavníky. Na mieste domu sa teraz stavia moderný kultúrny dom. Maštaľ bola zbúraná až v roku 1958 a na jej mieste stojí teraz obchod s potravinami, a reštaurácia.

Za panovania Márie Terézie v rokoch 1740 – 1780 predkovia posledných pracovníkov na pošte vo Sv. Ondrejovi postavili rozsiahlejší dom. Múry mali vyše metra hrúbky. Chodba asi dva metre široká rozdeľovala dom na dve časti. Naľavo vo veľkej priestrannej miestnosti pri otvorenom krbe odpočívali jazdci – postilióni. Hneď vedľa bola malá izba iste pre vznešenejších cestujúcich. Na pravej strane bol byt poštmajstra. Celý dom bol vždy bez sociálneho príslušenstva a telefónu. Roku 1776 bola do tohoto domu presťahovaná pošta zo Šváboviec, ako to vyplýva z dochovaného spisu č.33/1767, uloženého v ŠOA v Levoči. Pre zaujímavý obsah chcem čitateľa s ním oboznámiť a poukázať, že dôvody na presťahovanie pošty boli rôzne, mnohokrát nie práve závažné.

V Švábovciach bol poštárom (Postbeforderer) Juraj Seraphin. Tento sa v lete 1766 svojej funkcie vzdal, čiastočne pre svoj vysoký vek, čiastočne preto, že dostával za službu len 100 zlatých. O jeho miesto sa uchádzal Alexius Budaházy, ktorý býval v Hôrke. Keďže vzdialenosť medzi dvoma obcami bola len 15 minút chôdze, súhlasili nadriadené orgány s preložením pošty zo Šváboviec do Hôrky. Preloženie pošty a vymenovanie nového poštmajstra vykonalo sa uznesením Uhorskej miestodržiteľskej rady zo dňa 22. decembra 1766, generálna kongregácia spišskej župy ho publikovala 19. januára 1767 a tým sa stalo právoplatným. Z toho vidieť, že často stačili osobné zmeny na zmenu sídla pošty.

Po 180 rokoch a to 31. marca 1946 pošta bola presťahovaná znovu do Kišoviec kam sa vrátila po 197 ročnom putovaní. Nachádza sa v budove MNV, ktorá bola postavená v roku 1939.

DOPRAVA POŠTY

Poštmajstrovstvo v stredoveku a neskoršie bolo často zamestnaním dedičným a jeden poštmajster mohol byť poštmajstrom na viacerých poštách, ako tomu bolo v prvopočiatoch v Kišovciach. Poslední traja pracovníci na pošte Hôrka pri Poprade pochádzali z dvestoročnej poštárskej dynastie.

V roku 1554 poštmajstrom levočskej pošty bol Michal Glaser. Po Glaserovi prevzal funkciu poštmajstra v Levoči Michal Hofer. Keď tento zomrel, generál horného Uhorska vymenoval za poštmajstrov v Levoči a Kišovciach Hoferových synov Michala a Jána. Michal si ponechal Levoču a Ján prevzal Kišovce a to od 1. januára 1589. Keď okolo roku 1618 Hofer zomrel, stal sa poštmajstrom Ján Plategg a to nielen v Levoči, ale aj v Kišovciach a Korytnom. Pretože sa naňho nahromadili sťažnosti, najvyšší poštmajster Karol Magnus odňal mu túto funkciu ešte v roku 1618 a odovzdal ju bratovi Jakuba Kramera – Konrádovi. Podľa dekrétu napísaného 15. marca 1843 vo Viedni potvrdzuje pre Kláru Hadvabnú vdovské poštmajsterské právo. Za 200 zlatých ročne sa jej ukladá povinnosť dopravovať poštu do Popradu. List poštmajstrovi Hadvabnemu a potom jeho manželke jazdci z Viedne priniesli za tri dni cez Bratislavu, Pešť, Miškovec, Košice-Levoču, Hôrku. (Z milána v Taliansku jazdci na koňoch priniesli list za dvanásť dní).

Po vybudovaní Košicko – Bohumínskej trate v roku 1872 bola pošta pre Hôrku dopravovaná železnicou s vykládkou na železničnej stanici v Poprade a odtiaľ potom dopravovaná konským povozom na poštový úrad vo Svätom Ondreji. V rokoch 1911 až 1915 takto pre poštu chodieval Štefan Švábovský. Keďže donášanie pošty z Popradu bolo dosť nepresné, bolo zariadené, aby pošta u poštových vlakov bola vykladaná na železničnej stanici v Spišskom Štiavniku. Takto od roku 1916 do 14. marca 1928 pre poštu a s poštou na železničnú stanicu chodila pomocnica domácnosti rodiny Bentsikových. V týchto rokoch donesená pošta sa nedoručovala a kto si myslel, že niečo môže na pošte mať, tak si pre to išiel sám. Keď mal niekto doporučený list, adresátovi sa po niekom príležitostne odkázalo. Nezáležalo, keď niektorý list ležal mesiac na pošte. Obrat a zlepšovanie v tomto smere nastal od 15. marca 1928, keď do funkcie

donášačky a doručovateľky pošty nastúpila Júlia Švábovská. Za mesačný honorár 276 Kčs. Od roku 1954 drina a nosenie na chrbátoch žien zo železničnej stanice Spišský Štvrtok odpadla, pretože podľa stanoveného cyklu sa pošta na jednotlivé poštové prevádzky rozvážala z Popradu autami.

Po presťahovaní pošty na osadu Kišovce 31. marca 1946 budova ostala ako obytný dom. Keď zomreli Anna a Alexander Bentsik, jeho manželka Jolana predala celú nehnuteľnosť susedovi, ktorý v roku 1972 budovu asanoval a na jej mieste postavil nový dom.

Rudolf Kurian, Hôrka.

Toľko zo štúdie p. Rudolfa Kuriana z Hôrky o histórii najstaršej pošty v popradskom okrese.

Podtatranské múzeum v Poprade vďaka pochopeniu riaditeľa múzea p. PhDr. M. Bekessovej mi umožnilo získať navyše aj fotografiu cisársko-kráľovskej poštovej tabule, ktorá visela na budove pošty v Hôrke už v roku 1821, až do roku 1867 (rakúsko-uhorské vyrovnanie).

Odborná pracovníčka Podtatranského múzea v Poprade p. PhDr. M. Bekessová v Podtatranských novinách (1977) vysvetľuje detailne túto c.k. poštovú tabuľu – citujem:

..... V zbierkovom fonde Podtatranského múzea v Poprade sa nachádza tiež cisársko-kráľovská poštová tabuľa, ktorá visela na budove pošty Hôrka do roku 1867. Je to oválna drevená tabuľa veľkosti 80 cm x 57 cm. Na nej je namaľovaný rodový znak Habsburgovcov – orol so štítom na hrudi. Nad štítom a medzi hlavami orla sú umiestnené cisárska a kráľovská koruna. V pazúroch nôh drží orol ďalšie kráľovské insignie (ríšske jablko, meč a žezlo). V spodnej časti tabule je číslo 10 a nápis Hôrka. Po hornom obvode tabule je umiestnený slabo čitateľný nápis – názov stanice a datovanie 1821.

Túto ojedinelú pamiatku na poštu v Hôrke nájdú návštevníci v novej expozícii Podtatranského múzea v Poprade nazvanej “Poprad v storočiach“, ktorá bola otvorená v septembri minulého roku .

V Poprade 27. 1. 1997 PhDr. M. Bekessová

Fotografia cisársko – kráľovskej poštovej tabule z Hôrky.

O histórii poštovníctva v Poprade informácie sú veľmi chabé. V roku 1863 sa telegrafná sieť predĺžila z Prešova a Levoče do Popradu, Kežmarku a Starého Smokovca. Popradská telegrafná stanica patrila k centrále v Spišskej Novej Vsi a v roku 1878 bolo v Poprade prijatých 1691 a odoslaných 1615 telegramov. Telefónnu sieť v Poprade zapojili v novembri 1890. Telefón najprv slúžil predovšetkým úradom, no čoskoro ocenili jeho prednosti hlavne podnikateľské kruhy. Prvá medzimestská telefónna sieť medzi Levočou, Popradom, Vysokými Tatrami a ďalšími mestami bola otvorená 14. októbra 1905.

Poprad mal v tomto čase jeden poštový úrad, na ktorom bola pošta, telefón a telegraf. Pošta mal šesť schránok. Osadenstvo pošty tvorilo sedem ľudí – z nich piati boli poštmajstri a dvaja pomocní robotníci. v Poprade mali jeden doručovací obvod. V roku 1908 podali na poštu 105.300 listových zásielok (cca 290 denne), z nich doporučených bolo 6.528. Na poštu došlo 167.596 listových zásielok z toho 6.864 doporučených. Podaných bolo 6.516 balíkov, došlo 14.772 balíkov, podaných bolo 3.661 telegramov a prijatých 4.052 telegramov.

Prvá pošta v Poprade vznikla v roku 1809, úradne boli pošty v Poprade zriadené nasledovne:

- pošta Poprad 1: zriadená v roku 1853
- pošta Poprad 2: zriadená v roku 1872
- pošta Poprad 3: zriadená v roku 1872
(predtým Spišská Sobota)
- pošta Poprad 4: zriadená v roku 1860 (predtým Veľká)
- Telegrafná a telefónna stanica úradne bola zriadená v Poprade v roku 1924.

Tieto údaje uvádza “Poradník úradníctva Československej pošty na Slovensku“ z roku 1947, ktorý vychádzal pravidelne každý rok.

Podľa údajov získaných od p. Alexyho, ktorý mal v minulosti na námetí v Poprade mesiarstvo a rodinný dom – v jeho susedstve sa za c.k. monarchie až do znárodnenia v roku 1919 sa nachádzala súkromná pošta. Tento údaj ako aj pohľadnicu budovy, v ktorej sa nachádzala predmetná súkromná pošta nám poskytol pre účely zverejnenia v tejto publikácii kronikár mesta Poprad, p. Maličský. Doteraz tieto údaje neboli známe a uverejňujem ich prvý krát:

Pohľadnica budovy, v ktorej sa až do roku 1919 nachádzala súkromná pošta, ktorej vedúcim bol p. Kurzweil Wiliam.

Budova tejto bývalej súkromnej pošty sa nachádzala a ešte aj nachádza (a teraz už s prístavbou) naproti evanjelickému kostolu na námestí v Poprade a vtedajšej hlavnej ulici, ktorej sa vtedy hovorilo "Alexyho ulica" podľa toho, že sa na nej nachádzali viaceré budovy tejto váženej popradskej podnikateľskej rodiny Alexyovcov. Vedúcim – podľa spomienok p. Alexyho tejto súkromnej pošty bol p. Kurzweil Wiliam. Zamestnával jedného úradníka p. Bentsika, ktorý denne peši alebo na bicykli dochádzal z Hôrky a vykonával aj peňažnú službu (spomína ho v súvislosti s poštou v Hôrke už p. Kurian v jeho príspevku), a poštára p. Foltinského. Neskôr bola potom pošta, už ako štátna premiestnená na dolný koniec tejto ulice (v blízkosti hostinca Ľudovo zvaného "U Alfonza"). Vedúcim tejto pošty bol p. Stracenský Štefan, ktorý do služby dochádzal zo Spišského Štiavniku.

Predmetný „Poradník .....“ nám umožňuje zistiť tiež personálne obsadenie jednotlivých poštových úradov v našom regióne, konkrétne v Poprade:

- riaditeľom PÚ Poprad-1p. Stracenský Štefan od roku 1924
- riaditeľom PÚ Poprad-2p. Kukura Ján od roku 1945
- riaditeľom PÚ Poprad-3p. Marčišáková P. od roku 1943
- riaditeľom tigr. a tel. úradu Poprad p. Lipa Július

V prílohe – katalógu príležitostných poštových pečiatok používaných v Poprade a Vysokých Tatrách sú uvedené niektoré tieto príležitostné poštové pečiatky, ktoré majú členovia vo svojich zbierkach. Okrem toho osobitne uvádzam ukážku niektorých starých pečiatok používaných v Poprade v minulosti, jednak zo zbierky Ing. Stanka, a jednak ktoré nám poskytol pre tento účel p. Nyéki, predseda KF z Kežmarku ako aj p. Fabišík bývalý ved. pracovník Poštového úradu Poprad-1.

Na základe dostupných filatelistických materiálov, publikovaných predovšetkým vo zväzovej literatúre p. Dr. Severínom Zrubcom, p. Dr. V. Chmelárom a p. Kučerom a citovaných materiálov, ako aj na základe štúdia (skromných) dostupných materiálov a za spolupráce už spomínaných starých členov – pamätníkov klubu bolo možné priblížiť rozvoj organizovanej filatelie v regióne Poprad za obdobie sedemdesiatich piatich rokov, od roku 1925 do roku 2000. Podrobnejšie bolo možné zmapovať tento vývoj len za posledné roky. Žiaľ, doteraz nie sú k dispozícii materiály, ktoré by umožňovali širšie a podrobnejšie zmapovanie. Iste však existujú ešte v Poprade a jeho okolí, najpravdepodobnejšie v rodinách starých filatelistov, ďalšie pre naše účely iste vzácne podklady, ktoré by túto kroniku výrazne obohatili. Možno očakávať, že oboznámenie sa s touto publikáciou bude evokovať zainteresovaných na upozornenia, na prípadné chyby, či nesprávnosti čo by prispelo ku podrobnejšiemu spracovaniu a skvalitneniu prípadného ďalšieho vydania.

III. ROZVOJ FILATELIE V REGIÓNE POPRAD ZA ROKY 1925 – 2000

Činnosť popradských filatelistov v tomto období rovnako ako sa vývoj uberal na celom Slovensku, strieda aktivita so stagnáciou. Slovensko ostalo bez ústrednej organizácie, pretože “Ústredie čl. filatelistických spolkov v Prahe“ nemohlo vykonávať svoju právomoc mimo okýptené územie Čiech a Moravy. Na Slovensku sa tak funkcie ústredia ujal Klub filatelistov v Bratislave, ktorý mal vysokú autoritu u všetkých slovenských spolkov, klubov a združení.

Predovšetkým obsadenie územia južného a východného Slovenska Maďarmi, a strata prirodzeného centra filatélie Košíc, ktoré taktiež zabrali Maďari, spôsobil časový útlm v rozvoji filatélie aj v Poprade. K stále aktívnym spolkom na východnom Slovensku patril v tom čase naďalej len Spolok filatelistov v Prešove. K zásadnému obratu dochádza po zakladajúcom Valnom zhromaždení Zväzu slovenských filatelistických spolkov dňa 23. januára 1941, ktorého sa zúčastnilo 50 delegátov z 24-och filatelistických spolkov, medzi nimi delegáti zastupujúci východoslovenských filatelistov aj z Popradu. V týchto nových podmienkach a novom prostredí dochádza ku zvyšovaniu aktivity popradských filatelistov a klub sa v roku 1941 dostáva na popredné miesto medzi klubmi na východnom Slovensku.

Popradský filatelista sa v tomto období stretávali pravidelne dvakrát mesačne v hoteli „Reduta“ na námestí a to aj za spoluúčasti filatelistov z blízkeho okolia. Obnovili kolovanie, ktoré v tom čase mmal na starosti profesor p. Siegmund,, ktorý na zakladajúcom Valnom zhromaždení Zväzu slovenských filatelistických spolkov v Bratislave 7. novembra 1943 bol zvolený do funkcie revízora Zväzu slovenských filatelistických spolkov v Bratislave. V tom čase na Slovensku bolo 27 spolkov s 3.100 registrovanými členmi. Popradský klub patril na východnom Slovensku medzi kluby s vysokou členskou základňou a v roku 1943 mal 80 členov. Že rozvoj filatelie v podtatranskej oblasti sa v tomto čase vyvíjal sľubne, dokumentuje aj založenie filatelistického spolku vo Svite 10. októbra 1943- založili ho zamestnanci Baťového podniku, mal 26 zakladajúcich členov a bol prvým podnikovým klubom filatelistov na Slovensku. Ďalší

filatelistický spolok bol založený v Tatranskej Lomnici – Tatranských Matliaroch 13. apríla 1944 a vzápätí kežmrskí filatelisti si založili spolok 7. mája 1944.

Vývoj vojnových udalostí v týchto rokoch zasiahol negatívne, žiaľ aj filateliu. Už v roku 1943 odmietali niektorí filatelisti odber vtedajších nových poštových známok – hlavne pre ich príplatky, ktoré boli takmer ku každej príležitostnej sérii. Aj to malo negatívny vplyv na rozvoj filatelie vôbec, a tak v poslednom roku druhej svetovej vojny aktivita popradských filatelistov zaznamenáva čiastočnú stagnáciu.

ROZVOJ FILATELIE V REGIÓNE POPRAD PO ROKU 1945

V poslednom roku druhej svetovej vojny aktivita popradských filatelistov zaznamenáva tak čiastočnú stagnáciu. Prvé zmienky o snahách podtatranských filatelistov v podtatranskom regióne obnoviť svoju činnosť sú doložené z apríla a mája 1945, kedy už 21. apríla 1945 filatelisti vo Svite podali na vtedy už nový národný výbor žiadosť o povolenie obnovenia činnosti klubu (klub mal v tom čase registrovaných 75 členov). Ako sa z “Pamätnice.....“ dozvedáme v roku 1946 bolo na východnom Slovensku 10 spolkov, ktoré boli prihlásené do Zväzu slovenských filatelistických spolkov v Bratislave. Z nášho regiónu to boli filatelistické spolky z Kežmarku, Popradu, Svitú a Tatranskej Lomnici – Tatranských Matliaroch.

Aktivitu podtatranských filatelistických spolkov v tomto období dokumentuje skutočnosť, že už v roku 1946 v septembri pripravili filatelisti vo Svite výstavu zameranú na propagáciu filatelie a poštových známok a že na “I. Podtatranskej výstave poštových známok“ v Spišskej Novej Vsi, ktorá sa konala v dňoch 3. až 9. mája 1947 pod patronátom povereníka pôšt Jozefa Lukačoviča a mala 58 členný čestný výbor, bolo vystavených aj 15 ukážok zo zbierok východoslovenských filatelistov, medzi nimi aj z Tatranskej Lomnice.

V roku 1951 dochádza ku zmene v organizovaní rozvoja filatelie na Slovensku. Zväz slovenských filatelistických spolkov sa premenoval na "Zväz slovenských filatelistov" a po získaných skúsenostiach a dôsledného rozboru doterajšieho vývoja bola prijatá nová organizačná štruktúra, ktorá mala pripraviť Zväz na dôstojný vstup a zaradenie do organizácií zahrnutých v spoločnom "Národnom fronte Československej republiky".

V roku 1965 vznikol "Ústredný Výbor Zväzu československých filatelistov" a následne 17 mája 1969 národný zjazd slovenských filatelistov na Sliači rozhodol o opätovnom vytvorení "Zväzu slovenských filatelistov".

Počet členov klubu v Poprade sa pohybuje v týchto rokoch od 60 do 65. Do roku 1975 funkciu predsedu popradského klubu zastával p. Karol Korec. Pamätníkom klubu z týchto rokov je p. Palubjak Milan, p. PhDr. Peter Porjes a p. MUDr. Kováč Milan. V roku 1970 výbor pracoval v zložení: predseda p. Karol Korec, tajomník p. Ján Černý, ktorý bol zároveň aj novínkarom klubu a správcom kolovania, a ďalšími členmi výboru boli p. Ján Pikovský, p. Július Csonth, neskôr p. Knoško Dušan a funkciu revízora klubu zastával p. Krakovič Ondrej, riaditeľ štátnej banky. Popradský filatelisti sa v tomto čase schádzali v predajni - drogérii majiteľa p. Pikovského, ktorá bola na námestí, kde p. Pikovský, člen výboru, ktorý zastával aj funkciu pokladníka klubu zároveň aj známky predával. Táto predajňa slúžila v týchto rokoch na stretávanie sa popradských filatelistov. Činnosť klubu možno hodnotiť v tomto období pozitívne, klub venoval pozornosť propagačnej činnosti, čo malo vplyv aj na zvýšenie počtu členov, keď klub mal 71 členov.

V roku 1975 sa predsedom klubu v Poprade stáva p. MUDr. Kováč Milan a tajomníkom p. JUDr. Slanina. Počet členov stúpol na 75, dobrou organizátorskou aj propagačnou prácou sa členská základňa ďalej v týchto rokoch rozšírila a počet členov stúpol na 76, a v roku 1980 na 81 členov. Najvýraznejší rast členskej základne v doterajšej histórii klubu dosiahol klub v roku 1985, kedy mal klub celkom 127 členov. Predsedovi klubu p. MUDr. Kováčovi Milanovi ÚV ZČSF udelil ocenenie – Diplom za aktivizáciu klubovej činnosti. Správcom kolovania a správcom klubu od roku 1975 bol a stále je p. Palubjak Milan, ktorý sa vo funkcii úplne osvedčil, čo potvrdzuje skutočnosť, že vykonáva tieto funkcie zodpovedne 25 rokov nepretržite aj v súčasnosti. Revízormi klubu v tomto období p. Cehlár Jozef a Krakovič Ondrej. Za významnú udalosť v tomto období

treba považovať vytvorenie krúžku mladých filatelistov, ktorého prvým vedúcim sa stal p. Ing. Hrnčiar neskôr dôstojník p. Švikruha. Krúžok mal v roku 1981 28 členov a schádzal sa v okresnom dome pionierov a mládeže v Poprade. Ďalší rozvoj a činnosť mladých filatelistov sú uvedené v osobitnej kapitole tejto kroniky.

Osemdesiate roky dvadsiateho storočia v klubovej činnosti sa vyznačujú predovšetkým skvalitňovaním starostlivosti o odbornú a metodickú pomoc členom klubu. Osobitný význam venoval klub prednáškovej činnosti – boli pozývaní funkcionári ZSF, či východosl. KV ZSF v Košiciach, - p. MUDr. Bárdoš, p. Ing. Maniaček, a ďalší, členovi si vypočuli odborné prednášky o tvorbe filatelistických exponátov, spojené aj s premietaním ukážok z práce p. Ing. Maniačka a dvakrát p. MUDr. Bárdoša. V tomto období správcom kolovania bol - p. RNDr. Poľan Daniel, ktorý zabezpečoval nielen priebežnú informovanosť členov klubu, ale neskôr, ako tajomník klubu zabezpečoval tiež prednášky na členmi vybrané, žiadané a vytypované oblasti filatelie.

V roku 1977 prestúpil z KF v Spišskej Novej Vsi do popradského klubu p. Gejza Jetš, funkcionár ÚV ZSF, ktorý na ustanovujúcom zjazde ZSF v roku 1969 bol zvolený za člena ÚV ZSF, v tejto funkcii potvrdený a znovu zvolený aj na II. zjazde ZSF 12. októbra 1974. V roku 1979 bol zvolený za člena čestného výboru ZSF, bol nositeľom najvyšších zväzových vyznamenaní. Aktívne pracoval až do roku 1980, kedy vo veku 80-tich rokov zomrel.

V rokoch 1970 – 1991 sa popradskí filatelisti schádzali pravidelne dvakrát mesačne v priestoroch Závodného klubu ROH Vagónka v Poprade.

V roku 1987 sa predsedom klubu stáva p. Ing. Pavol Handzuš a klubová činnosť ďalej vzrástla. V tomto čase stúpol počet dopisovateľov do zväzových časopisov z radov členov a dochádza aj ku čiastočnej špecializácii na jednotlivé oblasti filatelistického záujmu. Správcom kolovania od r.1987 bol p. RNDr. Daniel Poľan, ktorý v rokoch 1988 – 1991 zastával aj funkciu tajomníka klubu. Aktivity klubu v posledných deväťdesiatich rokoch dvadsiateho storočia zaznamenávajú trend. Zásluhou podpredsedu ZSF p. Nyeki-ho, ktorý vykonával tiež funkciu predsedu Združenia klubov filatelistov východoslovenského regiónu a tajomníka klubu p. RNDr. Poľana bola v Poprade zriadená predajňa POFIS-u, ktorá plnila významnú úlohu pri propagácii filatelie v celom podtatranskom regióne. Bola využívaná tiež ku prezentovaniu ukážok zo zbierok popradských filatelistov a boli tam vystavované rôzne filatelistické

zaujímavosti. Žiaľ, s prechodom na trhové hospodárstvo táto predajňa taktiež zanikla a bola zrušená. V tomto čase ďalej stúpila dopisovateľská činnosť (Ing. Stanko, Ing. Handuš, Dr. Poľan) aktivity sledujúce propagáciu filatelie boli vyvíjané aj v iných oblastiach – tak napr. popradskí filatelisti navštívili osobitný domov mládeže v Spišskom Štiaviku a venovali deťom pri tejto príležitosti prebytky klubových známok.

V roku 1991 akciová spoločnosť Vagónka bola nútená odrieknuť možnosť doterajšieho stretávania sa filatelistov dvakrát mesačne v jej priestoroch, ktoré plne vyhovovali pre klubovú činnosť. Zástupňuhou p. Palubjaka a Ing. Stanka vhodné priestory poskytol hotel Satel, riaditeľ p. Ing. Spišák, neskôr p. Ing. Chalúpka (Ždiarska izba).

Na výročnej členskej schôdzke 8. januára 1992 sa doterajší predseda klubu p. Ing. Handuš vzdal funkcie predsedu pre vysoké pracovné zaťaženie a bol zvolený nový 7 členný výbor v zložení:

Za predsedu klubu bol zvolený doterajší osvedčený funkcionár a vystavovateľ p. Ing. Ďumbala Ivan, ktorý sa zaslúžil o ďalší rast odborných podujatí a klubových výstav. Na VZ východoslovenských filatelistov v Košiciach v marci 1991 bol zvolený ako delegát s hlasom rozhodujúcim na I. Valné zhromaždenie ZSF v máji 1991 v Bratislave. Žiaľ vonkajšie podmienky - prechod na trhové hospodárstvo sa odrazilo nepriaznivo aj v činnosti klubu. Viacerí skúsení funkcionári, ktorí v minulosti úspešne pracovali pri zabezpečovaní rozvoja organizovanej filatelie sa osamostatnili, či prešli do rôznych hospodárskych funkcií, čo činnosť klubu znamenalo. Využili možnosti vlastného podnikania a ich poľavenie vo filatelii bolo badateľné. Bolo potrebné hľadať znovu cesty k oživeniu klubovej činnosti. V tomto "prechodnom" období bol v novembri 1995 pozvaný na ustanovujúcu schôdzu nového orgánu "Združenia klubov filatelistov východoslovenského regiónu" člen výboru p. Ing. Ladislav Stanko, na ktorom prvý podpredseda ZSF a predseda ZKF – VR p. Nyeki vytýčil konkrétne úlohy pre žiaduce oživenie činnosti klubov filatelistov na východnom Slovensku.

S novými úlohami aj navrhnutým spôsobom ich riešenia a zabezpečenia v podmienkach vlastnej klubovej činnosti oboznámil potom Ing. Stanko výbor a členskú schôdzu, ktorá zaujala kladný postoj. Obetaví funkcionári klubu najmä p. Ing. Martoň, Ing. Rančák, p. Cehlár, p. Malatín, p. Vydra, p. Bizub prejednali na mimoriadnej výborovej schôdzke Ing.

Stankom navrhnuté systémové riešenie, sledujúce žiadúce vylepšenie klubovej činnosti a aktivizáciu. Boli prijaté konkrétne úlohy – predovšetkým pravidelná účasť predsedu klubu na členských schôdzkach, zabezpečenie pravidelnej priebežnej informovanosti členskej základne, zabezpečenie filatelickej literatúry na každej členskej schôdzke, spravodlivosť kolovania starostlivosť o odborný rast členskej základne, príprava na výstavnícku – zatiaľ propagačnú – činnosť, za tým účelom vyhodnotenie prenosných výstavných rámov po vzore KF z Kežmarku. Členovia klubu p. Ing. Martoň, p. Ing. Rančák, p. Ing. Stanko prevzali na seba úlohu prispievať zvýšenou aktivitou klubu ku obohateniu a oživeniu a vyššiemu podielu filatelistov na kultúrnom a spoločenskom živote regiónu, za tým účelom nadviazať kontakt so zainteresovanými orgánmi a organizáciami. Bola tiež prijatá úloha zvýšiť publikačnú činnosť, predovšetkým v miestnych a regionálnych médiách.

Členská základňa v tomto období podstatne poklesla a zatiaľ čo klub v roku 1990 mal 95 členov, v roku 1995 72 členov, v roku 1999 len 61 členov (čo predstavuje pokles o vyše 50 % oproti roku 1985, keď klub mal 127 členov).

Na výročnej členskej schôdzke 4. decembra 1996, ktorej sa zúčastnil aj prvý podpredseda ZSF a predseda ZKF – VR p. Nyéki, bol zvolený nový výbor, ktorého predsedom sa stal p. Ing. Jozef Rančák, podpredsedom p. Ing. Martoň, p. Ing. Stanko, tajomník p. Bizub, hospodár p. Palubjak, správca kolovania p. Lacko, zapisovateľ p. Vydra, členovia výboru p. Rušín, p. Kučnirik, p. Denk, revízna komisia: p. Malatín, p. Princ, p. Lauf.

Klub začal pracovať v tomto novom zložení a podmienkach, pričom osobitná starostlivosť bola venovaná systematickej kontrole plnenia prijímaných úloh a v prípade potreby boli prijímané konkrétne doplňujúce opatrenia. Plnenie úlohy pri zabezpečovaní trvalej aktivity klubu bolo podmieňované jednak vonkajšími a jednak vnútornými podmienkami. Medzi vonkajšie podmienky patrilo už spomenuté zvolenie člena výboru, Ing. Stanka do Výboru ZKF VR a neskôr potom v roku 1998 zvolenie aj ďalšieho člena výboru – predsedu klubu p. Ing. Jozefa Rančáka do Výboru ZKF VR a zároveň jeho zvolenie na IV. VZ ZSF aj do revíznej komisie ZSF v Bratislave. Významú pomoc klubu poskytoval priebežne

predovšetkým predseda ZKF VR p. Nyéki, ktorý bol nápomocný pri usmerňovaní iniciatívy klubu, osobne sa zúčastňoval jednaní a poskytoval ako odbornú, tak aj konkrétnu metodickú a materiálnu pomoc (výstavné rámy) ako aj mládežnícke exponáty na obohatenie klubových aktivít. Na druhej strane vnútorné podmienky spočívali predovšetkým v obetavom prístupe možno povedať väčšiny členov klubu pri zabezpečovaní realizácie prijatých úloh.

Posledné roky dvadsiateho storočia potvrdili, že táto výročná prelomová schôdzka predznamovala zásadný obrat od nečinnosti klubu a pretrvávajúcej stagnácie od roku 1993 ku zvyšovaniu aktivít členov.

Osobitná pozornosť bola venovaná dôslednému využívaniu masovokomunikačných prostriedkov, predovšetkým regionálnej tlače – Podtatranských novín, Popradu, miestneho televízneho okruhu Poprad aj Tatry, novinám Lúč, Pravde a filatelistickým zväzovým periodikám.

Klub dlho hľadal možnosti vytvorenia kružku mladých filatelistov – jednal s viacerými zainteresovanými subjektmi, pokiaľ sa podarilo aj túto náročnú úlohu zodpovedne splniť. Od činnosti KMF sa zmieňuje osobitná kapitola tejto kroniky.

Pre klub sa podarilo v tomto čase cestou p. Ing. Stanka získať atraktívnu výstavnú plochu priamo v centre mesta, kde Slovenská sporiteľňa poskytla jeden výklad. Okrem toho získal klub aj možnosť stretávať sa navyše jedenkrát mesačne aj v Podtatranskom múzeu v Poprade.

Na rozdiel od minulosti, vďaka predovšetkým p. Palubjakovi, ako aj predsedovi p. Ing. Rančákovi na každej schôdzke sú teraz k dispozícii pre členov filatelistické časopisy, naše aj zahraničné filatelistické katalógy, rôzne novinky z klubov, oznámenia a podobne. Členovia na každom stretnutí sú priebežne informovaní o situácii vo Zväzom chystaných opatreniach, podujatiach a o aktuálnych otázkach. Túto úlohu prevzal a dôsledne sa snaží plniť p. Ing. Stanko a p. Ing. Rančák. Aj napriek tomu, že klub nemá ešte stále umiestnenú knižnicu vďaka obetavému prístupu predsedu p. Ing. Rančáka materiály sú, prináša ich sám osobne na každú členskú schôdzku. Spokojnosť vzrástla aj s kolovaním. Správca kolovania p. Lacko si zverenú úlohu plní zodpovedne ku spokojnosti členov a je na škodu veci, že v súčasnosti styk s českými filatelistami vzhľadom na známe problémy s prevozom známok cez hranice – je slabší. V týchto rokoch zásluhou p. Bizuba a p. Ing. Stanka sa darilo vydávať dvakrát ročne “Klubové zvesti“, ktorých tlač zabezpečoval p. Palubjak – oboznamovali

členskú základňu s aktuálnymi otázkami a obsahovali aj metodické usmerňovanie členov pri zvyšovaní ich odbornosti k tvorbe filatelistických exponátov.

Bolo prijaté rozhodnutie, dvakrát ročne – na jar a na jeseň – zorganizovať podtatranskú filatelistickú výmennú schôdzku a to aj v spolupráci s KF v Kežmarku a vo Svite. Tieto “Podtatranské filatelistické výmenné schôdzky“ sa stali postupne tradíciou zúčastňuje sa ich stále viac záujemcov nielen z popradského regiónu, ale možno povedať z celého Slovenska. Na jar 1999 popradský klub v spolupráci s Centrom voľného času v Poprade s iniciatívy predsedu p. Ing. Rančáka, vyhlásil súťaž výtvarných prác detí a mládeže na tému “Olympijské hry Poprad Tatry na poštových známkach“ a “Podtatranská filatelistická výmenná schôdzka“ sa uskutočnila ako podujatie “Slávnosti filatelie v Poprade“ 12. a 13. marca 1999 v priestoroch Stredného odborného učilišťa stavebného v Poprade. V predchádzajúcom období tieto podtatranské filatelistické výmenné schôdzky sa konali v reprezentatívnych priestoroch závodnej jedálne Tatravagónky, a. s. Poprad, čo zabezpečoval a za čo patrí vďaka p. Palubjakovi. Zároveň s týmito slávnosťami filatelie v Poprade, sa uskutočnila výročná členská schôdzka KF 54-17 Poprad, ktorá bola spojená tiež s výstavkou – ukázkami exponátov maximafilie p. Dr. Molnára z Trnavy a jeho odbornou prednáškou ku vystavovanému exponátu a tvorbe exponátov maximafilie (Carte maximum).

Na VČS klubu dňa 12. marca 1999 bol zvolený nový výbor v nezmenenej zostave a ako predseda bol vo funkcii znovu potvrdený p. Ing. Jozef Rančák. Zároveň boli zvolení delegáti klubu s hlasom rozhodujúcim na VZ ZKF VR ako aj delegáti navrhnutí na V. VZ ZSF. Na VZ ZKF VR bol zvolený delegát s hlasom rozhodujúcim p. RNDr. Kušnierak a na V. VZ ZSF s hlasom rozhodujúcim p. Ing. Stanko. Na VZ ZKF – VR bol zvolený do výboru ZKF – VR p. Ing. Rančák a na V. VZ ZSF potvrdený p. Ing. Stanko. Na V. VZ ZSF v Trenčíne bol potom p. Ing. Jozef Rančák zvolený opätovne do revíznej komisie ZSF v Bratislave.

Zatiaľ posledná v poradí už IX. Podtatranská filatelistická výmenná schôdzka sa uskutočnila 15. marca 2000 a ako minulé aj táto poskytla priestor pre propagačnú prezentáciu ukážok zo zbierok členov a teraz už aj mládežníkov. Boli vystavené ukážky zo zbierok “Letecké známky Československa“ od p. Ing. L. Stanka, vyznamenané exponáty mládežníkov

– žiaka Daniela Rančáka na tému “Športy na ľade” a Radoslava Kantora “Zimné olympijské hry”.

Činnosť popradských filatelistov v posledných rokoch sa tak stále väčšou mierou podieľa na obohacovní kultúrneho a spoločenského života regiónu a zaujímavé podujatia sa stále viac dostávajú do povedomia širokej verejnosti a vyvolávajú a zvyšujú záujem o filatéliu. Kladne treba hodnotiť stále užšiu spoluprácu podtatranských filatelistických klubov – Kežmarok, Poprad a Svit – ostáva ešte stále nedostatočne využívaná možnosť kooperácie so stále aktívnejším klubom filatelistov v Starom Smokovci.

Hlavnú pozornosť venujú popradskí filatelisti filatelistickému zdokumentovaniu významných udalostí a jubileí v ich regióne a za pomoci obetavých lokálpatriotov dokážu svoje zámery aj úspešne realizovať.

Svojpomocne, zásluhou p. Janeka a p. RNDr. Kušnierika sa podarilo zhotoviť prenosné výtvarné rámy, ktoré klub využíva pri prezentovaní ukážok zo zbierok svojich členov. Aj s doprovodnou prednáškou bol takto vystavený exponát p. Ing. Stanka “Hradčany” a pri príležitosti 80. výročia vzniku prvej ČSR aj ukážka z rozsiahlej zbierky p. Ing. Stanka na tému “Dejiny našej štátnosti”. Z ďalších vystavených ukážok treba uviesť ukážky zo zbierky p. Vydru “Umenie na známkach”, od p. Ing. Rančáka “Slovensko”, od pána Malatína “FDC SLOVENSKA”. Pokiaľ ide o vystavovanie mimo regiónu, ako prvovystavovateľ vystavoval p. Ing. Stanko exponát “Hradčany” na medzinárodnej výstave Dunajfila v roku 1995 a na národnej výstave “Levice – 96”. Okrem toho p. Ing. Stanko vystavoval ukážku propagačnú na tému “I. a II. návšteva sv. Otca Jána Pavla II. na Slovensku” na výstave “Filatelia a história pošty”, ktorú pripravil KF v Spišskej Novej Vsi. Ku jednotlivým významným udalostiam a jubileám vzťahujúcim sa na popradský región popradskí filatelisti pripravili viaceré filatelistické materiály. Vďaka pochopeniu Prevádzkového riaditeľstva ŽSR v Košiciach mohol klub zorganizovať pri príležitosti osláv storočnice parnej zubačky Štrba – Štrbské Pleso v roku 1996 celoštátnu filatelistickú výmennú schôdzku, kde za pomoci sponzora “Naftoprojektu Poprad” vyhotovil osobitné filatelistické materiály s plnofarebnou prítláčou podľa dobovej pohľadnice prvej parnej zubačky, ktorú na tento účel zo svojej zbierky pripravil p. Ing. Stanko. PR ŽSR v Košiciach prevzali sponzorovanie vyhotovenia príležitostnej poštovej pečiatky podľa návrhu p. Ing. Stanka a klub pre tento účel vyhotovil tiež klubový kašet s týmto motívom. Príležitostná poštová pečiatka sa používala

na pošte Štrba a Štrbské Pleso a bol o ňu zo strany aj návštevníkov Tatier mimoriadny záujem.

Klub využil tiež oslavy 740. výročia prvej písomnej zmienky o meste Poprad a aj ku tomuto jubileu za pomoci obetavých členov klubu p. Ing. Stanka, p. Ing. Rančáka, p. Cehlára pripravil rôzne materiály. Ing. Stanko nadviazal dobrú spoluprácu klubu so známym popradským umelcom majstrom Jozefom Kupkom, ktorý súhlasil používať jeho grafické kresby – reprodukcie umeleckých diel pri všetkých aktivitách klubu. Cestou p. Palubjaka bolo zabezpečené sponzorovanie nákladov na vydanie príležitostnej poštovej pečiatky podnikom Vagónka Poprad. Aj k tomuto významnému jubileu pripravil klub vlastný kašet, zo súhlasom autora návrhu erbú mesta, p. Dr. Ladislavom Vrteľom vedúcim odboru archívniectva Ministerstva vnútra SR. Príležitostná poštová pečiatka bola používaná na pošte Poprad – 1 dňa 24. novembra 1996. Náklady na zabezpečenie viacerých prítlačí, o ktoré bol u popradskej verejnosti osobitný záujem zabezpečil p. Cehlár u riaditeľa Chemosvitu p. Ing. Lacha, ďalej p. Bizup u riaditeľa podniku “Vasta“ a riaditeľa Art ateliéru p. Angeloviča v Poprade, ako aj riaditeľa popradskej tlačiarne - cestou p. Ing. Rančáka a p. Ing. Stanka. Celoštátna filatelistická výmenná schôdzka sa uskutočnila dňa 24. novembra 1996 v budove Tatravagónky a. s. Poprad a pod jej gestorstvom. Boli na nej k dispozícii predmetné materiály v obmedzenom počte (vydaných len 100 kusov). Priaznivý ohlas malo u popradskej verejnosti vydanie osobitných obálok s upraveným návrhom erbú mesta Poprad s jeho piatimi prímestskými časťami – Veľkou, Spišskou Sobotou, Strážami, Matejovcami a Kvetnicou. Tieto akcie klub veľmi dobre spropagoval v miestnej tlači, rozhlase aj v miestnej televízii, pripravil osobitné plagáty, zabezpečil ich racionálne rozmiestnenie a klubom zaslal pozvánky. To sa ukázalo ako mimoriadne účelné, prispelo to nielen ku zvýšenej návštevnosti, ale aj propagácii klubu a filatelie vôbec. Dôsledne boli využité všetky dostupné výstavné plochy, predovšetkým už spomínaný výklad Slovenskej sporiteľne v centre mesta, ako aj mestské informačné centrum, ktoré ochotne vystavovalo všetky pozvánky, propagačné materiály a aktuality.

V roku 1997 pripravil klub filatelistické materiály ku oslavám 70 rokov ľadového hokeja v Poprade, ako aj ku 50. ročníku Tatranského pohára v ľadovom hokeji v Poprade. Opäť boli použité vhodné grafiky od majstra

Jozefa Kupku a za pomoci obetavého funkcionára p. Denga ved. pracovníka plynárenského priemyslu, odvetové pracovisko Poprad tento podnik sponzoroval vyhotovenie a používanie príležitostnej poštovej pečiatky ku “50. ročníku tatranského pohára v ľadovom hokeji v Poprade“, ktorá bola používaná na pošte Poprad – 1 a priamo aj v areáli zimného športového štadióna. Vyvolala veľmi priaznivý ohlas u návštevníkov turnaja, ale aj hráčov, a priamo v areáli zabezpečovali pečiatkovanie p. Ing. Rančák, p. Ing. Stanko a p. Bizub.

V októbri 1998 popradskí filatelisti orientovali svoje aktivity na jubilejné oslavy “730. výročia prvej písomnej zmienky o Veľkej“. Cestou Ing. Stanka a Ing. Rančáka, hlavný organizátor osláv, riaditeľ podniku EDEN EL MAT p. Gurnik, prevzal sponzorovanie vydania a používania príležitostnej poštovej pečiatky podľa návrhu majstra Jozefa Kup ku. O túto príležitostnú poštovú pečaťku a materiály s osobitnými príležitostnými grafikami historických dominant Veľkej, ktoré boli k dispozícii počas troch dní osláv v kine Máj vo Veľkej, bol u Veličanov a početných návštevníkov osláv veľký záujem. Veličania príjemne prekvapili svojim lokálpatriotizmom, keď priamo na mieste podali takmer tisíc poštových zásielok opatrených príležitostnou poštovou pečaťkou. Potvrdila sa účelnosť takejto formy propagácie Slovenska cestou filatélie vo svete.

Za účinnú pomoc, o ktorú sa osobitne požiadal pred organizovaním osláv starosta Veľkej p. Macičák Ing. Stanka, udelil potom veľký starosta po úspešnej akcii klubu filatelistov v Poprade ďakovný diplom primátora mesta Poprad.

Záver roku 1998 sa niesol v znamení osláv 150 rokov železníc na Slovensku, a súvislosti s regiónom Poprad predovšetkým jubilejných osláv 90. rokov prvej súkromnej tatranskej elektrickej vicinálnej dráhy z Popradu do Starého Smokovca a pozemnej lanovky zo Starého Smokovca na Hrebienok. Toto jubileum zdokumentoval klub jednak príležitostnou poštou pečaťkou podľa návrhu p. Ing. Stanka, realizovaného p. Ing. Baligom a rovnakej prílače, prvej električky v Tatrách, tkz. “komédty“ na príležitostných poštových lístkoch a obáľkach. Sponzorovanie vydania a používania príležitostnej poštovej pečiatky zabezpečil p. Ing. Stanko cestou sponzora, generálneho riaditeľstva ŽSR v Bratislave a za aktívnu pomoc pri

propagácii osláv obdržal Ing. Stanko osobitné poďakovanie riaditeľa PR ŽSR v Košiciach.

V roku 1998 Zväz Slovenských Filatelistov udelil členom klubu – Ing. Rančákovi, Ing. Stankovi, p. Palubjakovi, p. Lackovi Čestný bronzový odznak ZSF “Za dlhoročnú obetavú prácu pri zabezpečovaní rozvoja filatelie na Slovensku“, ďalší členovia klubu, ktorí sa aktívne podieľajú na činnosti obdržia tieto čestné odznaky v roku 2000.

V súvislosti s kandidatúrou Popradu na usporiadanie Zimných olympijských hier v roku 2006 predložil klub prípravnému výboru kandidatúry ZOH 2006 návrh na originálnu propagáciu podujatia cestou filatelie. Bolo prijaté rozhodnutie a sponzorstvo Výboru kandidatúry na usporiadanie ZOH 2006 vydať postupne sériu šiestich propagačných pohľadníc s grafickými kompozíciami miest, kde sa mali uskutočniť jednotlivé športové disciplíny ZOH 2006. Grafické kompozície pre tento účel pripravil majster grafik Jozef Kupko. Takto až do doby rozhodnutia MOV o pridelení kandidatúry na usporiadanie ZOH 2006 boli vydané propagačné pohľadnice Popradu, Kežmarku a Štrbského Plesa. Dve ďalšie, ktoré už boli odsúhlasené a to Svit a Štrba, boli stiahnuté z tlače po neúspešnom obhájení kandidatúry Popradu. V tejto súvislosti boli pripravené návrhy na používanie príležitostných poštových pečiatok, ku ktorých realizácii už zo známych dôvodov nedošlo.

V závere roku 1999 prijal klub rozhodnutie a technicko-organizačné opatrenia na zabezpečenie dôstojného priebehu jubilejných osláv “75 rokov organizovanej filatelie v Poprade“ v roku 2000. Jedná sa predovšetkým o slávnostné zasadnutie KF 54-17 Poprad dňa 13. októbra 2000, pričom druhý deň 14. októbra 2000 sa uskutoční jubilejný v poradí 10. ročník “Podtatranskej filatelickej výmennej schôdzky“, nad ktorou prevzal patronát primátor mesta Poprad. Klub pripravil ku tejto udalosti osobitnú príležitostnú poštovú pečiátku, ktorá sa bude používať na pošte Poprad – 1 dňa 13. októbra 2000, podľa návrhu Ing. Stanka. Zároveň klub v tomto roku bude používať vo svojej administratíve aj príležitostný kašet. Príležitostnú poštovú pečiátku bude sponzorovať podnik Baliarne obchodu, a. s. Poprad, čo zabezpečil pracovník tohoto podniku p. Janek. K tomuto jubilejnému výročiu pripravil klub aj tento zborník o rozvoji organizovanej filatelie v Poprade za roky 1925 – 2000 a vydá vhodné

filatelistické materiály s prítlačou. Členovia klubu obdržia pri tejto príležitosti číslovaný pamätný list v originálnom vyhotovení, spočívajúcom v tom, že budú na ňom voskové odtlačky starých pečatí jednotlivých častí mesta Popradu, používaných v dávnej minulosti, ktoré pre tento účel poskytol klubu ŠOA v Spišskej Sobote.

Na prahu tretieho tisícročia tak popradskí filatelisti nasmerovali kormidlo činnosti klubu žiadúcim smerom a vďaka obetavým funkcionárom chcú nastolený azimut aj dodržať. Je to potrebné, pretože súčasný stav na konci druhého tisícročia by mal byť len odrazovým mostíkom pre žiadúce širšie rozbehnutie klubových aktivít, aby členovia našli v klube možnosť dôslednejšej vlastnej sebarealizácie, čo by sa malo prejavovať aj v záujme o konštrukciu filatelistických exponátov, o ktoré záujem ZSF už dlhé roky usiluje, a ešte širšom zapojení sa popradských filatelistov do rozvoja organizovanej filatelie na Slovensku.

IV. KRÚŽOK MLADÝCH FILATELISTOV

Po zániku krúžku mladých filatelistov v roku 1990 vyvíja popradský klub u filatelistov veľkú snahu na žiadúce znovuoživenie činnosti filatelie mladých. V minulosti sa mladí filatelisti pod vedením p. Ing. Hrnčiara, neskôr dôstojníka p. Ing. Švikruhu schádzali v okresnom dome pionierov a mládeže v Poprade, neskôr pod vedením p. Ing. Ďumbalu Stanislava v Základnej škole na Komenského ulici v Poprade, potom pod vedením p. Richtarčíkovej v Strednom odbornom učilišti vo Veľkej a vyvíjali aktívnu činnosť. V roku 1981 mal KMF 28 členov, v roku 1982 23 členov, v roku 1985 20 členov, v roku 1987 počet klesol na 11 členov, no v posledných rokoch pred zánikom krúžku v rokoch 1988 – 1990 mal už 33 členov. V roku 1991 predovšetkým z dôvodov zaneprázdnenosti vedúcich krúžok zanikol a záujem mladých a filatéliu sa postupne stratil. Stagnácia trvala až do roku 1997, kedy výbor KF 54-17 Poprad pod vedením p. Ing. Jozefa Rančáka prijal jednu z nosných úloh rozvoja filatelie na ďalšie roky, obnoviť činnosť krúžku mladých filatelistov, a úlohu sa podujal realizovať sám predseda Ing. Rančák. Do konca roku 1997 však možnosti napojenia na predchádzajúcu úspešnú činnosť mladých sa nenašli. V tomto období prispeli radou predovšetkým predseda KF z Kežmarku, p. Nyéki – predseda

ZKF VR. Pomohol po organizačnej a metodickej stránke a spolu s p. Dr. Bárdom z Košíc stáli prakticky pri obnovení činnosti KMF v Poprade. Dňa 14. apríla 1998 p. Dr. Bárd potvrdil písomne založenie KMF v Poprade. Mladí filatelisti sa tak zase začali schádzať od začiatku roka 1998 každú druhú stredu v mesiaci v Centre voľného času na námestí v Poprade. Patrili medzi nich: Radoslav Kantor, Daniel Rančák, Kamil Bodnár a Ľubomír Antal a Michal Devečka z Tatranskej Lomnice.

Uz 6. mája 1998 sa uskutočnilo krúžkové kolo filatelickej olympiády na tému: "Poľnohospodárstvo". Najlepšie vedomosti preukázal Radoslav Kantor, ktorý postúpil do regionálneho kola do Košíc, kde vo svojej kategórii vyhral a postúpil do celoslovenského kola dňa 7. júna 1998, kde obsadil druhé miesto.

V školskom roku 1998–99 sa pozornosti mladých filatelistov sústredila na zhotovenie historicky prvého exponátu popradského KMF. Hneď to boli exponáty dva: "Zimné olympijské hry" Radoslava Kantora a "Športy na ľade" Daniela Rančáka. Na špecializovanej mládežnickej filatelickej výstave s medzinárodnou účasťou EYODFILA 99 " vo Vysokých Tatrách na Štrbskom Plese, získal Radoslav Kantor bronzovú medailu a Daniel Rančák striebornú medailu a cenu za najlepší exponát prvovystavovateľa. Na národnej výstave s medzinárodnou účasťou "PODPOĽANIE 99 DETVA" získal Daniel Rančák za exponát "dŠporty na ľade" striebornú medailu. Na regionálnej výstave "KOŠICE 99" získal Daniel Rančák za exponát Športy na ľade postriebrenú medailu a Alena Urbanová za exponát "Športovať – zdravo žiť" postriebrenú medailu. Tieto exponáty vystavovali mladí filatelisti aj na 9. podtatranskej filatelickej výmennej schôdzke 16. októbra 1999 v Poprade. Na filatelickej olympiáde na tému "Na snehu a na ľade" postúpili do regionálneho kola Alexandra Baliaková, Daniel Rančák, Ľubomír Antal a Radoslav Kantor. Tu Radoslav Kantor obsadil prvé miesto, Alexandra Baliaková druhé miesto a Daniel Rančák tretie miesto. Na celoslovenskom kole bol Radoslav Kantor piaty a Alexandra Baliaková šiesta.

Významným úspechom mladých popradských filatelistov je výber exponátu Daniela Rančáka "Športy na ľade" filatelickej výstavy "BRNO 2000" ako jedného z troch mladých slovenských filatelistov. Tu získal striebornú medailu.

Školský rok 1999-2000 začína KMF v Poprade s ôsmimi mladými filatelistami. Pripravujú sa na filatelistickú olympiádu zameranú ku “150. výročiu používania poštových známok na území Slovenska“. Cieľom je zostavenie exponátu Alexandry Baliakovej o kvetoch. pri príležitosti osláv Dňa slovenskej poštovej známky 18. decembra 1999 obdržali dvaja mladí filatelisti odznak zdatnosti prvého stupňa za svoje práce a preukázané vedomosti (Radoslav Kantor a Daniel Rančák). Tieto aktivity mladých popradských filatelistov preukazujú úspešný štart KMF do tretieho tisícročia.

Na výstave SLOVOLYMPFILA – 2000 vystavovali dvaja mladí filatelisti – Dniel Rančák, získal striebornú medailu a Alena Urbanová postriebrnú. Regionálneho kola filatelistickej olympiády roku 2000 v Košiciach sa zúčastnilo päť mladých filatelistov. Daniel Rančák a Zuzana Blašková skončili prví, Alena Urbanová druhá a Alexandra Baliaková tretia.

ZÁVER

Na základe dostupných filatelistických materiálov, publikovaných predovšetkým vo zväzovej literatúre p. Dr. Severínom Zrubcom, p. Dr. V. Chmelárom a p. Kučerom a citovaných materiálov, ako aj na základe štúdia (skromných) dostupných materiálov a za spolupráce už spomínaných starých členov – pamätníkov klubu, bolo možné priblížiť rozvoj organizovanej filatelie v regióne Poprad za obdobie sedemdesiatich piatich rokov, od roku 1925 do roku 2000. Podrobnejšie bolo možné zmapovať tento vývoj len za posledné roky. Žiaľ, doteraz nie sú k dispozícii materiály, ktoré by umožňovali širšie a podrobnejšie zmapovanie. Iste však existujú ešte v Poprade a jeho okolí, najpravdepodobnejšie v rodinách starých filatelistov, ďalšie pre naše účely vzácne podklady, ktoré by túto kroniku výrazne obohatili. Možno očakávať, že oboznámenie sa s touto publikáciou bude evokovať zainteresovaných na upozornenia, na prípadné chyby, či nesprávnosti čo by prospelo ku podrobnejšiemu spracovaniu a skvalitneniu prípadného ďalšieho vydania.

POUŽITÁ LITERATÚRA:

1. SBORNÍK POŠTOVNÍHO MUZEA.
Vydal: NADAS Praha - 1987.
2. PAMÄTNICA – 100 rokov organizovanej filatelie na Slovensku
VZNIK A ROZVOJ FILATELIE NA VÝCHODNOM SLOVENSKU.
Autor: Dr. Vladimír Chmelár. Vydal: ZSF - 1995
3. TRADÍCIE A SÚČASNOSŤ.
Z dejín filatelie na Slovensku.
Autori: Dr. Severín Zrubec, Viliam Kučera.
Vydal: ZSF – Filatelistické state 10, rok 1984
4. PORADNÍK ÚRADNÍCTVA ČESKOSLOVENSKEJ POŠTY NA
SLOVENSKU. Vydal: Povereníctvo pôšt, 1947.
5. POŠTA V TRENČÍNE V KONTEXTE VÝVOJA POŠTY V EURÓPE
V POŠTOVO HISTORICKÝCH SÚVISLOSTIACH.
Autor: Jozef Korený.
Vydal: Krajská výstava poštových známok LAUGARICIO '98 ku 205
výročiu pošty v Trenčíne a 70. výročiu I. Slovenskej výstavy poštových
známok v Trenčíne.
6. SPRIEVODCA PO MESTE POPRAD A OKOLÍ.
Vydal: Popradská informačná agentúra – 1995.
7. IDE, IDE POŠTOVÝ POSTILIÓN.....
Autor: Rudolf Kurián, Hôrka.
Podtatranské noviny – príloha Ozveny histórie 4/81
8. PAMIATKA NA POŠTU V HÔRKE
Autor: PhDr. M. Bekessová, Podtatranské múzeum Poprad
Podtatranské noviny 1997.
9. POPRAD
Vydalo: mesto Poprad.
Autor: Mgr. Vladimír Majovský.
10. LUČIVNÁ 1321 – 1996
Autori: František Žifčák, Mgr. Božena Malovcová, I. Vilčko.

PRÍLOHY

1. UKÁZKA STARŠÍCH PEČIATOK POUŽÍVANÝCH V REGIÓNE POPRAD

POPRAD

No 41

Am Buchhändleramt an der S. 7. Nr.

Fronstadt Godesm.

An

Herrn Professor im Gymnasium, Fronstadt

Maryawort's Buchhändler

in

Fronstadt

~~Maryawort's Buchhändler~~

Ára: 40 db. 2 kr.

1. megr. 1896. 8. r., I. l. v. n. 25 db. = 2000 csom. á 100 db. e) 40/63 p

Teladó hatóság neve:

Kiv. ügyszáma:

280
898

PORTOMENTES LEVELE

Crim: *Chimikler*

Halgabini hivatalnak

Borto-

menteségi

záradék

Hivatalból

Madgyenyey J. pombalan

Rovatesszám 401.

Handwritten signature/initials

Druckort Nr. 420.

Weber *W. Weber* **Aufgabs-Receipfe.** *W. Weber*
 im Werthe *2 1/2* fl. fr., gewogen *2 1/2* Pf. *2 1/2* fl. fr., welche Sendung zur
 Beförderung unter der Adress: *Abg. Herrmannsk. Cassen*
 am heutigen Tage hierorts richtig aufgegeben worden ist.
 K. K. Postamt: **POP RAD** am *17.* **ten**, 186*6*

An Franco-Gebühr	fl.	fr.
Für ein Retour-Receipfe	fl.	fr.
Zusammen	<hr/>	
Der Empfänger hat an Porto zu entrichten	fl.	fr.
Nachnahme	fl.	fr.

Am

Graf Welfenbaran

Gern Ober Welfenbaran

Sepes Lombard,

in

Arvitzkroszultaknak
kiillon
2 fillier

BUDAPEST
1919. Júl. 14.

Telenyok K. orombaton nagy

miret Pappovics mezeje

Fermi

Szepesmezeje

Telenyok K. orombaton nagy
miret Pappovics mezeje
novardi

Fermi

Szepesmezeje, 1919. Júl. 14.

No. 217. Kladjá Feitzinger Ede, Teschen.

Postai föladó vevény

I. megrend. 1893. 160. fizetés. I. évi 13. §. 3. sz. p.

(Cím.)

Udla park, odessz
124 Tardos

szólv

számu ajánlott levélről.

Frankóegységben

	ft	kr.
lejt franko- és ajánlási díj		
> díj terti vevényért		
> express kézbesítési díj		
> küldőncz-díj		

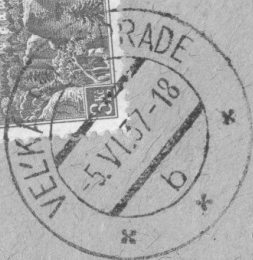

hely- és kelt. helye.

(Telendő közege:)

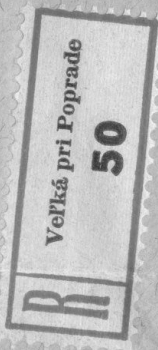

Slávný

K r a j s k ý   S ú d

L e v o č a

ADVOKAT
Dr. ALFRED LÖW
POPRADE.
Telefon 2027.

2. KLUBOVÉ KAŠETY KF 54 – 17 POPRAD

KF 54-17 POPRAD

KF 54-17 Poprad

15.8.1998 * POPRAD

KLUB FILATELISTOV 54-17 POPRAD

3. VÝBER PRÍLEŽITOSTNÝCH POŠTOVÝCH PEČIATOK

**3.1. Príležitostné poštové pečiatky pripravené KF 54 – 17
Poprad**

**3.2. Príležitostné poštové pečiatky používané v Poprade
a príľahlom regióne**

3.1 PRÍLEŽITOSTNÉ POŠTOVÉ PEČIATKY PRIPRAVENÉ KF 54-17 POPRAD

3.2 PRÍLEŽITOSTNÉ POŠTOVÉ PEČIATKY POUŽÍVANÉ V POPRADE A PRIEAHLOM REGIÓNE

ŠTRBSKÉ PLESO
25. 2. 1987

POPRADEK 1
25. 2. 1987

19. Svetová zimná univerziáda Poprad - Tatry

IV. Európske zimné olympijské dni mládeže

4. DIPLOMY, PAMÄTNÉ LISTY A OCENENIA UDELENÉ KF 54 – 17 POPRAD A KMF POPRAD

1. Pamätná listina udelená MÚ v Poprade - OÚ vo Veľkej popradským filatelistom pri príležitosti 730. výročia prvej písomnej zmienky o Veľkej.
2. PL vydaný SNS v spolupráci s KF 54 – 17 Poprad k 5. výročiu vzniku SR.
3. Plnofarebná pozvánka na oslavy 90 rokov tatranskej električky a pozemnej lanovky vydaná KF 54 – 17 a opatrená príležitostnou poštovou pečiatkou a PPP.
4. Čestný bronzový odznak ZSF udelený v r. 1999 funkcionárom klubu – Ing. Rančákovi, Ing. Martonovi, M. Palubiakovi a Ing. Stankovi.
5. PL vydaný KF 54 – 17 ku prezentácii poštovej známky vydanej k 19. SZU v r. 1999.
6. Čestné uznanie za 1. miesto v krajskom kole XXVI. Roč. FO Danielovi Rančákovi (KMF).
7. Ako 6 za 2. miesto Alene Urbanovej (KMF).

730.
výročie
Veľká

PAMÄTNÁ LISTINA

MESTSKÝ ÚRAD V POPRADE
OBVODNÝ ÚRAD VO VEĽKEJ

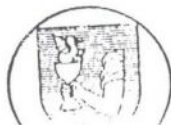
PRI PRÍLEŽITOSTI
730. VÝROČIA
PRVEJ PÍ SOMNEJ ZMIENKY O VEĽKEJ
VÁM ĎAKUJE ZA ZÁSLUŽNÚ PRÁCU,
KTORÚ STE VYKONALI
V PROSPECH ROZVOJA VEĽKEJ.

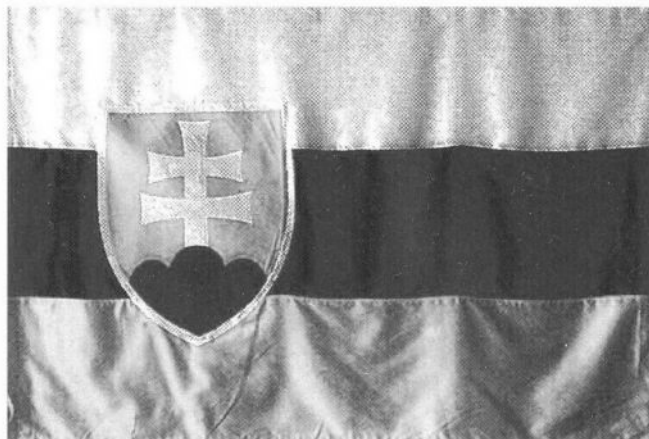
**KLUB SLOVENSKÝCH FILATELISTOV 54-17
P O P R A D**

Vo VEĽKEJ 9. OKTÓBRA 1998

Maričká
PRESEDA OV VEĽKÁ

Stefan Kocub
PRIMÁTOR MESTA POPRAD

1993 - 1998

PAMÄTNÝ LIST

*hoj vlasť moja,
ty zem drahá...*

Nitra

Devín

1.1.1993

Bratislava

1.1.1998

PIATE VÝROČIE SAMOSTATNOSTI

venuje

Predseda Slovenskej Národnej Strany

Jozef Proch

Vydala Slovenská národná strana v spolupráci
s Klubom filatelistov 54-17 Poprad
Náklad 1000 kusov.

© 1997 M&V design / Popradská tlačiareň

Kluby filatelistov Poprad, Kežmarok a Svit

oznamujú záujemcom,

že pri príležitosti jubilejných osláv „90 rokov tatranskej električky Poprad – Starý Smokovec a pozemnej lanovky Starý Smokovec – Hrebienok“, bude Slovenská pošta š.p. používať dňa 19. decembra 1998 v areáli železničnej stanice Starý Smokovec príležitostnú poštovú pečiatku.

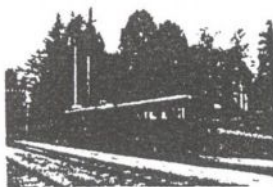

19.12.1998 * STARÝ SMOKOVEC

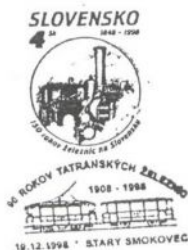
K dispozícii budú aj príležitostné pohľadnice, obálky a ďalšie zaujímavé filatelistické celistvosti. Rušňové depo Poprad pripravilo tiež výstavku železničných modelov.

Záujemcov srdečne pozývajú
filatelisti regiónu Poprad!

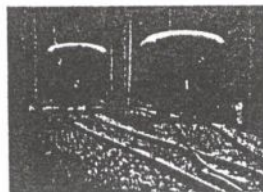
90 ROKOV TATRANSKEJ ŽELEZNICE

POPRADEK - STARÝ SMOKOVEC

90 ROKOV POZEMNEJ LANOVKY

STARÝ SMOKOVEC - HREBIENOK

ÚSTREDNÝ VÝBOR
ZVÄZU SLOVENSKÝCH FILATELISTOV

udeľuje

Ing. Ladislavovi STANKOVI

Poprad

b r o n z o v ý

ČESTNÝ ODZNAK
ZVÄZU SLOVENSKÝCH
FILATELISTOV

*za dlhoročnú obetavú prácu
pri organizovaní filatelie
na Slovensku*

Bratislava
21.6.1998

Prezentácia poštovej známky

19. SVETOVÁ ZIMNÁ UNIVERZIÁDA

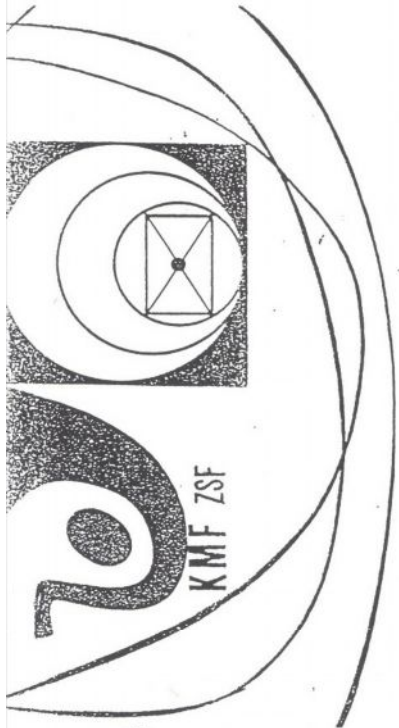
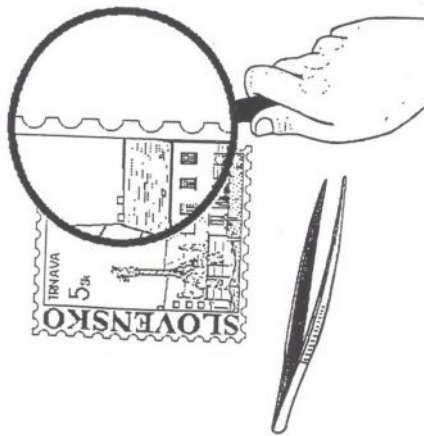
POPRAD - TATRY '99

POPRAD

12.1.1999

FILATELISTICKÁ OLYMPIÁDA

KOMISIA MLÁDEŽE
UDEĽUJE

Daniel Rancák

rok narodenia 1985

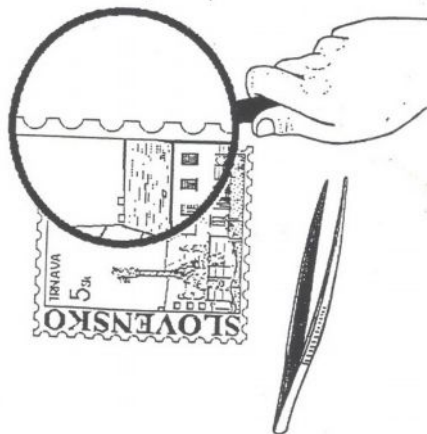
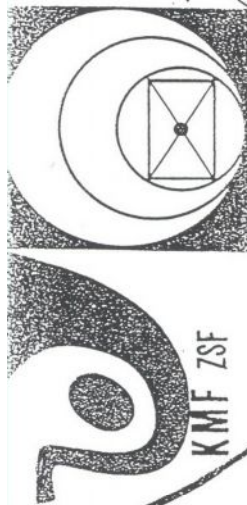
ČESTNÉ UZNANIE

za 1. MIESTO V KRAJSKOM KOLEXIVIROČNÍKA
FILATELISTICKEJ OLYMPIÁDY

Jozef Lát

FILATELISTICKÁ

OLYMPIÁDA

**KOMISIA MLÁDEŽE
UDELUJE**

Alena Urbanová

rok narodenia 1984

ČESTNÉ UZNANIE

za II. MIESTO V KRAJSKOM KOLEKVIROČNÍKA
FILATELISTICKEJ OLYMPIÁDY

Janek

5. CELISTVOSTI, PRÍTLAČE A PRÍLEŽITOSTNÉ PEČIATKY PRIPRAVENÉ KF 54 – 17 POPRAD

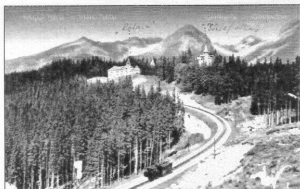
1. Príležitostná pečiatka k Storočnici parnej zubačky Štrba- Štrbské pleso-29.7.1996. Kašet a PPP. Na žiadosť sponzorov vydania PPP - GR ŽSR Bratislava, dátum na PPP je 27.9.1996, kedy sa konali celoštátne oslavy „Deň slovenských železničiarov “ v Poprade a na Štr. Plese. Obálku sponzoroval Naftoprojekt Poprad. Štrba “R“
2. Detto ako 1. – s PPP Štrbské pleso. “R“
3. Detto ako 1. – s PPP Štrbské pleso.
4. Detto ako 1. – s PPP Štrbské pleso, celistvosť prešlá poštou. “R“
5. Poštový lístok s kašetom a PPP.
6. Poštový lístok s dennou pečiatkou 27.9.1996.
7. Príležitostná obálka a príležitostná poštová pečiatka k 740 rokom prvej písomnej zmienky o Poprade
8. Detto ako 7.
9. PPP s erbom mesta Poprad – Vagónka a.s. Poprad
10. Poštový lístok s PPP s erbom mesta Poprad a prítláčou s pečat’ou mesta zo 16. storočia.
11. a 12. Poštové lístky ako 7, s návrhmi erbov mesta Poprad od PhDr. L. Vrteľa.
- 13 - 16. Sada príležitostných poštových lístkov k 120. výročiu založenia Podtatranského múzea.
- 17 – 20. Sada príležitostných obálok s grafickými prítláčami mestských časti Popradu a PPP k 730. výročiu Veľkej. Sponzor PPP bola firma ELMONT Veľká.
21. Príležitostná obálka – prítláč od majstra Kupku k 50. výročiu Tatranského pohára v ľadovom hokeji v Poprade. Logo kandidatúry Popradu na ZOH – 2006. Denná pečiatka použitá na PÚ Poprad 1 - 29.8.1997
22. - 23. Príležitostné poštové lístky detto ako 21., PPP sponzoroval Slovenský plynárenský priemysel, závod Poprad.

24. Príležitostná poštová obálka s prítlačou vyobrazenia snehovej frézy používanej na TEŽ vydaná k k 150. výročiu železníc na Slovensku., PÚ Bratislava 35, 23.8.1998.
25. – 28. Sada prvých troch príležitostných pohľadníc na propagáciu pripravených a vydaných KF 54 – 17 Poprad v spolupráci s Výborom kandidatúry Popradu na usporiadanie ZOH – 2006. Sada mala prezentovať na 6 – tich pohľadniciach miesta, kde sa mali uskutočniť jednotlivé disciplíny ZOH – 2006 (Poprad, Kežmarok, Svit, Štrbské Pleso, Štrba a Liptovský Mikuláš). Autor grafických kompozícií je majster J. Kupko.
29. Poštová obálka s PPP vydanou pri príležitosti návštevy hodnotiacej komisie Medzinárodného olympijského výboru ku kandidatúre Popradu na usporiadanie ZOH – 2006.
30. - 35. Príležitostné poštové obálky s rôznymi prítlačami prezentujúcimi súpravy starých tatranských električiek a pozemnej lanovky v tatranskej prírode. PPP k 90 rokom súkromnej Tatranskej elektrickej vicinálnej dráhy, používanou dňa 19.12.1998 na PÚ Starý Smokovec. Sponzor PPP – GR ŽSR Bratislava, autor PPP Ing. Pavel Michalko z Rušňového depa Poprad.
36. – 37. Prezentácia poštovej známky vydanej k 19. Svetovej zimnej univerziáde vo Vysokých Tatrách, používaná na PÚ Poprad – 1 12.1.1999.
38. – 39. 19. Svetová zimná univerziáda – ukončenie. PÚ Poprad – 1 30.1.1999
40. – 41. Príležitostné obálky Európske zimné olympijské dni mládeže – IV. EYOD s PPP Poprad 1 a Štrbské Pleso.
42. – 43. Inaugurácia známky s prítlačou k 50. výročiu TANAP – u. Starý Smokovec 5.5.1999.
44. PPP vydaná pri príležitosti 109. zasadania MOV v Soule 17.-20.6.1999. PÚ Poprad 1 – 19.6.1999.

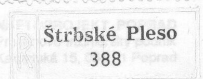
1

100 rokov parnej zubačky

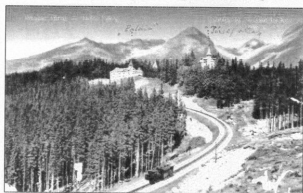
Štrba - Štrbské Pleso
1896 - 1996

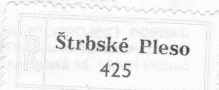
2

100 rokov parnej zubačky

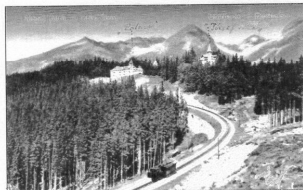
Štrba - Štrbské Pleso
1896 - 1996

3

100 rokov parnej zubačky

Štrba - Štrbské Pleso
1896 - 1996

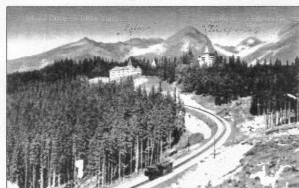
NAFTOPROJEKT POPRAD
Projektovo-inžiniersky podnik
Karpatská 15, 058 01 Poprad

4

100 rokov parnej zubačky

Štrba - Štrbské Pleso
1896 - 1996

NAFTOPROJEKT POPRAD
Projektovo-inžiniersky podnik
Karpatská 15, 058 01 Poprad

Štrbské Pleso
280

Ladislav Ledláčik

Habartice 49

463 43

Č.R.

5

Odosielateľ:

Cena: 2,50 Sk

6

100 rokov parnej zubačky

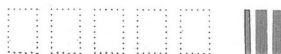

7

8

740. výročie prvej
písomnej zmienky
o meste Poprad

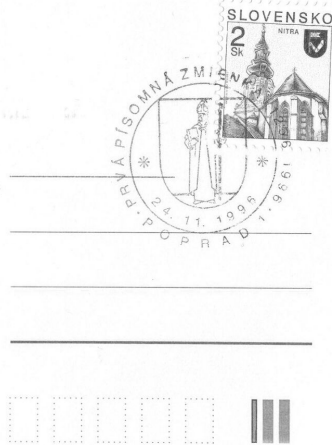

11

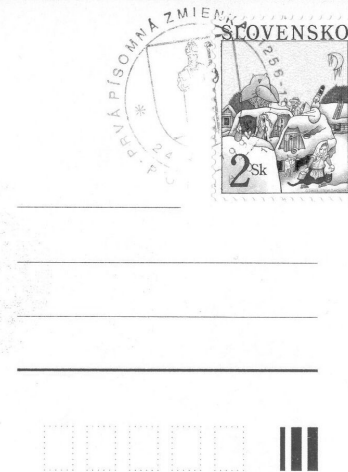
PhDr. L.Vrtel' - Návrh erbu Popradu a prímestských častí: Matejovce, Stráže, Kvetnica, Šp.Sobotá a Veľká

KF 54-17 POPRAD

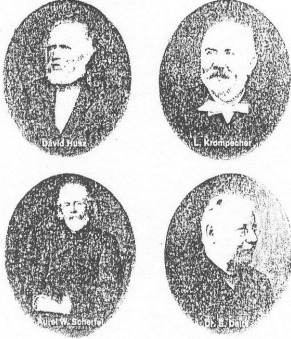

12

13

PODTATRANSKÉ MÚZEUM
GALÉRIA ZAKLADATEĽOV

1876 — 1996

_____

_____

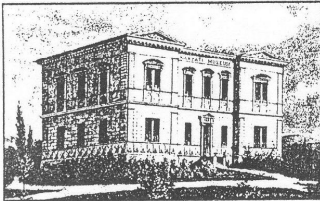
_____

14

**Podtatranské
múzeum**

/ KARPÁTI MUSEUM /

1876 - 1996

_____

_____

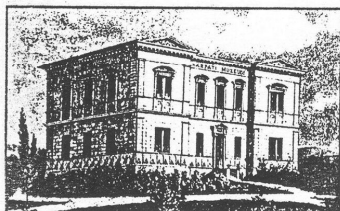
_____

15

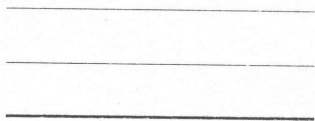
Podtatranské múzeum

/ KARPÁTI MUSEUM /

1876 - 1996

Poprad 1
00078

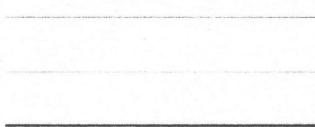

16

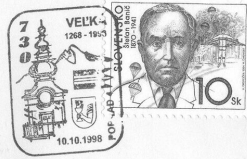
Poprad 1
00059

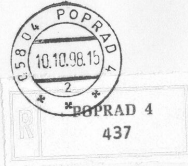
1876 - 1996

17

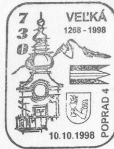

730 rokov od prvej písomnej zmienky o Veľkej

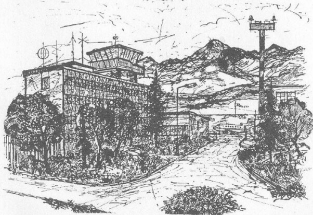

49

18

730 rokov od prvej písomnej zmienky o Veľkej

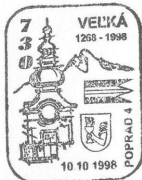
49

19

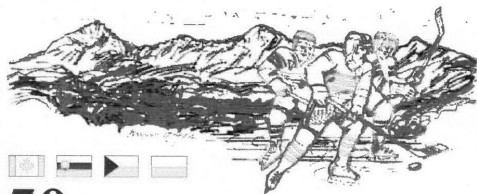
20

Odosielateľ:

Cena: 3,50 Sk

21

50. ROČNÍK
TATRANSKÉHO POHÁRA
V ĽADOVOM HOKEJI
V POPRADE

POPRADE TATRY
KANDIDÁT ZOŠ
2006

KF 54 - 17 POPRAD

SLOVENSKO

22

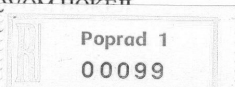

POPRADE-TATRY
2006

KF 54 - 17 POPRAD

50. ROČNÍK
TATRANSKÉHO POHÁRA
V ĽADOVOM HOKEJI
V POPRADE

23

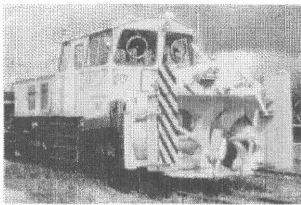

50. ROČNÍK
TATRANSKÉHO POHÁRA
V LADOVOM HOKEJI
V POPRADE

KF 54 - 17 POPRAD

24

ŽSR VETERÁN KLUB ŽELEZNIČAROV
RUŠNÓVÉ DEPO POPRAD - TATRY

25

SLOVENSKO

KANDIDÁT ZIMNÝCH OLYMPIJSKÝCH HIER 2006

POPRAD-TATRY
2006
HAPPY GAMES

POPRAD-TATRY

VEĽKÁ

STRÁŽE

SPISŠKÁ SOBOTIA

MATEJOVCE

KVETNICA

26

SLOVENSKO

KANDIDÁT ZIMNÝCH OLYMPIJSKÝCH HIER 2006

POPRAD-TATRY
2006
HAPPY GAMES

27

POPRAĐ-TATRY
2006
HAPPY GAMES

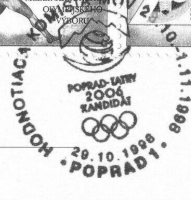
SLOVENSKO
KANDIDÁT ZIMNÝCH OLYMPIJSKÝCH HIER 2006

KEŽMAROK

28

Kandidát ZOH 2006: Poprad - Tatry

Vyrob: Klub filatelicko

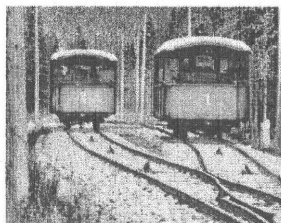
Grafická kompozícia: Jozef KUPKO
Design: Ing. Ladislav STANKO
Lito & Print *ExpoGraph* Košice, Levoča (S100/97)

1

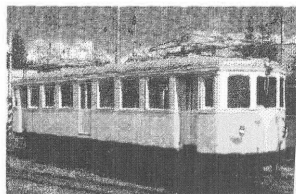
90 ROKOV POZEMNEJ LANOVKY
 STARÝ SMOKOVEC - HREBIENOK
 19. - 20. decembra 1998

Starý Smokovec
 60 000754 06201 1
 60 000754 06201 1

ŽSR VETERÁN KLUB ŽELEZNÍC
 RUŠŇOVÉ DEPO POPRAD - TATRY

31

90 ROKOV TATRANSKEJ ŽELEZNICE

1 POPRAD - STARY SMOKOVEC 1

9 - 19. - 20. decembra 1998 - 9

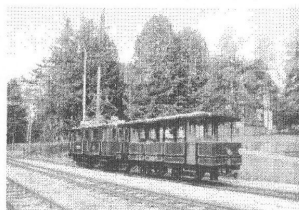

8 8

Vydal : Klub filatelistov 54 - 17 Poprad

32

90 ROKOV TATRANSKEJ ŽELEZNICE

1 POPRAD - STARY SMOKOVEC 1

9 - 19. - 20. decembra 1998 - 9

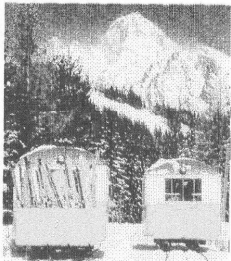
8 8

Vydal : Klub filatelistov 54 - 17 Poprad

90 ROKOV POZEMNEJ LANOVKY

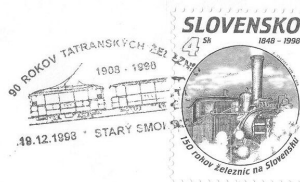
STARÝ SMOKOVEC - HREBIENOK

- 19. - 20. DECEMBRA 1998 -

1908 - 1998

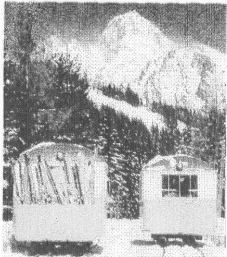
ŽSR VETERÁN KLUB ŽELEZNIC
RUŠNOVÉ DEPO POPRAD - TATRY

14

90 ROKOV POZEMNEJ LANOVKY

STARÝ SMOKOVEC - HREBIENOK

- 19. - 20. DECEMBRA 1998 -

1908 - 1998

ŽSR VETERÁN KLUB ŽELEZNIC
RUŠNOVÉ DEPO POPRAD - TATRY

*Vás. pán
Ing. Josef Rancák
Túrova 126/5
Poprad
058 01*

35

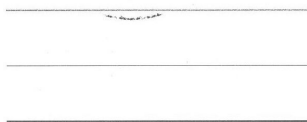
Odosielateľ:

SLOVENSKO

19.12.1998 • STARY SMOKOVEC

Cena: 3,50 Sk

36

Poprad 1
00016

10

37

Odosielateľ:

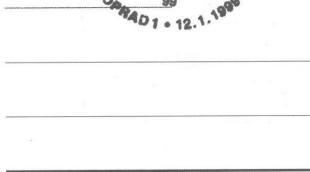
KANDIDATÚRA ZOH 2006

19. SVETOVÁ ZIMNÁ UNIVERZIÁDA
 IV. EURÓPSKE OLYMPIJSKÉ DNI MLÁDEŽE – EYOD
 POPRAD–TATRY '99

Cena: 3,50 Sk

Vydala Slovenská pošta, š.p. - POFIS

38

SVETOVÁ ZIMNÁ UNIVERZIÁDA '99

POPRAD-TATRY
 22. – 30. januára 1999

23

39

Odosielateľ:

KANDIDATÚRA ZOH 2006

19. SVETOVÁ ZIMNÁ UNIVERZIÁDA
IV. EURÓPSKE OLYMPIJSKÉ DNI MLÁDEŽE – EYOD
POPRAD-TATRY '99

Cena: 3,50 Sk

Vydala Slovenská pošta, š.p. - POFIS

40

EURÓPSKE ZIMNÉ OLYMPIJSKÉ DNI MLÁDEŽE

IV. EYOD

POPRAD

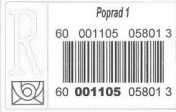
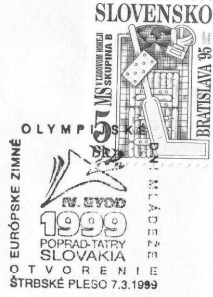

IV. EUROPSKÉ ZIMNÉ OLYMPIJSKÉ
DNĽ MLÁDEŽE – EYOD

POPRAD-TATRY
6. – 12. marec 1999

109. zasadnutie MOV, Soul 1999 • 109th IOC Session Seoul 1999

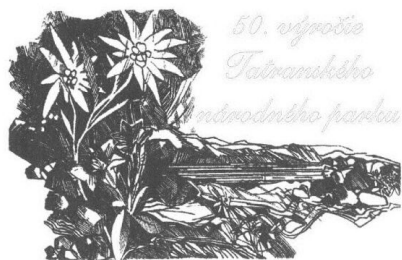
OTHER CANDIDATES OF THE OWG 2006
KLAGENFURT / ZAKOPANE / HELSINKY / SION / TORINO

Prezentácia ústomok

Prezentácia ústomok

6. ZOZNAM ČLENOV KF 54 – 17 K 1.1.2000

- 1. Babjak Jozef, Poprad**
- 2. Baláž Milan, Poprad**
- 3. Bendíková Gertrúda, Poprad**
- 4. Bizub Štefan, Poprad**
- 5. Boháč Bronislav, Poprad**
- 6. Bornemissa Štefan, JUDr., Poprad**
- 7. Budinská Viera, Poprad**
- 8. Budinský Peter, Dr., Poprad**
- 9. Cehlár Jozef, Poprad**
- 10. Csont Július, Dr., Poprad**
- 11. Czulka Pavel, Ing., Poprad**
- 12. Černý Jaroslav, Poprad**
- 13. Denk Ján, Poprad**
- 14. Diabelko Štefan, Poprad**
- 15. Ďumbala Stanislav, Ing., Poprad**
- 16. Ďuriš Peter, JUDr., Poprad**
- 17. Fabian Július, Ing., Tatranská Štrba**
- 18. Faix Ján, Gerlachov**
- 19. Fialová Tatiana, Nový Smokovec**
- 20. Handzuš Pavol, Ing., Poprad**
- 21. Handzuš Peter, ing., Poprad**
- 22. Holl Róbert, Ing., Poprad**
- 23. Hudáč Štefan, Poprad**
- 24. Hudák Michal, Batizovce**
- 25. Janek Miroslav, Gánovce**
- 26. Janíček Róbert, Poprad**
- 27. Kačina Ján, Ing., Poprad**
- 28. Katiaľ Miroslav, MUDr., Poprad**
- 29. Klug Tibor, Poprad**
- 30. Kolen Milan RNDr., Poprad**
- 31. Kováč Eubomír, Poprad**
- 32. Kováč Milan, Dr., Poprad**

33. Kriš Valent, Poprad – Matejovce
34. Kurča Rudolf, Poprad
35. Kušnirik Jozef, RNDr., Poprad
36. Lacko Ladislav, Poprad
37. Lauf Viktor, Poprad
38. Macháč Štefan, Poprad
39. Malatin Martin, Hranovnica
40. Marcinko Ľuboš, Poprad
41. Marton Ján, Ing., Poprad
42. Mikulík Július, Poprad
43. Mrština Ladislav, MUDr., Poprad
44. Orság Juraj, Poprad
45. Palubjak Milan, Poprad
46. Porjes Pavol, MgPh., Poprad
47. Princ Dalibor, JUDr., Poprad
48. Profant Ján, Poprad
49. Racek Attila, Štrba
50. Rančák Jozef, Ing., Poprad
51. Richtarčíková Klára, Mgr., Poprad
52. Sendecký Ján, Poprad
53. Stanko Ladislav, Ing., Poprad
54. Škovran František, Poprad
55. Švikruha Ján, Poprad
56. Švirloch Marian, PhDr., Poprad
57. Varečka Ľudovít, Poprad
58. Vydra Jozef, Poprad

POĎAKOVANIE

Klub filatelistov 54 – 17 Poprad úprimne ďakuje všetkým, ktorí sa svojimi poznatkami, odbornými radami a materiálmi zo svojich zbierok a štúdií podieľali na zostavení publikácie, predovšetkým:

- **p. J. Nyékimu, bývalému podpredsedovi ZSF a predsedovi ZKF VR Košice,**
- **p. Ing. M. Šmehyľovi, riaditeľovi Okresného riaditeľstva pôšt Poprad,**
- **p. Š. Jakabišinovi, bývalému vedúcemu pracovníkovi OSS Poprad,**
- **p. PhDr. Z. Kollárovej, vedeckej pracovníčke Štátneho okresného archívu Poprad,**
- **p. PhDr. M. Bekessovej, odbornej pracovníčke Podtatranského múzea Poprad,**
- **p. J. Malčkému, kronikárovi mesta Poprad.**